

Maa

Norja

Hae

Maa: Norja

BI Norwegian Business School - Handelshøyskolen BI, Oslo, 08.01.2018 – 30.06.2018

Maa: Norja

Kaupunki: Oslo

Vaihtoaika: 08.01.2018 – 30.06.2018

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: BI Norwegian Business School - Handelshøyskolen BI

Hakuprosessin ja lähtövalmistelut aloitin hyvissä ajoin ennen vaihtoon lähtöä ja ne sujuivat aikalailla ongelmitta. Jo ennen hakemuksen tekoa tutkin kohdeyliopiston erittäin selkeitä ja kattavia sivuja ahkerasti selvittääkseni kurssitarjontaa, lukuvuosien aikatauluja ja muita opiskeluun liittyviä asioita. Yliopisto valikoituikin näiden tietojen perusteella, sillä vaihto-opiskelijoille tarjottava kurssitarjonta oli kattava ja lukuvuosi rakentui samalla tavalla kuin suomessa, joten en joutunut käymään kotiyliopiston kursseja samalla kuin vaihdon kursseja kuten olisin joutunut jos kohdeyliopiston lukukausi olisi mennyt ristiin kotiyliopiston lukukauden kanssa. Jos tekisin valintaa uudelleen, ainoa asia minkä vaihtaisin olisi se, että tekisin vaihdon kyseisessä yliopistossa maisterivaiheen vaihtona kun tein sen kandidaattivaiheen vaihtona. Tämä siksi, että Oslo Business School tarjoaa maisterivaiheen opiskelijoille mahdollisuuden opiskella sekä maisteri- että kandidaatin kursseja mutta kandidaattivaiheeseen vain kandidaattivaiheen kursseja ja maisterivaiheen kurssit kuulostivat mielenkiintoisemmilta ja kuuleman mukaan olivat myös tasokkaampia. Kohdeyliopistoon hakeminen ja tarvittavien paperihommien hoitaminen sujui kohdeyliopiston kanssa erittäin hyvin ja oikeastaan kokonaan sähköisesti tai sähköpostin välityksillä ja sähköposteihin vastattiin nopeasti. Koska opiskelu tapahtui pohjoismaissa, ei tarvittu paperityötä kuitenkaan älyttömiä määriä ja alle 6 kk asumisesta ei edes täytynyt käydä poliisin tai muun viraston kanssa asioimassa.

Ennen lähtöä hoidin kuntoon myös omat asiani ja ostin itselleni matkavakuutuksen, hain ulkomailla opiskeluun tarkoitettua opintotukea+asumislisää ja tein tarvittavat ilmoitukset. Asunnon hakeminen hoitui kohdeyliopiston kautta ja tiedon saamastaan majoituksesta sai n. kuukautta ennen vaihdon alkamista. Tarjolla oli yliopiston lähellä oleva asumiskeskittymä nimeltä BSN tai ympäri Osloa olevia SIO:n kohteita. BSN:llä on vaihto-opiskelijoille tarjolla kahden hengen soluja ja SIO:lla erilaisia vaihtoehtoja, kuten asuntoja joissa opiskelijoilla on oma vessa, mutta keittiö jaetaan kuuden henkilön kanssa, jotka voivat olla kumpaa tahansa

sukupuolta.. Itse Asuin BSN:n solussa ja olin oikein tyytyväinen valintaani, sillä se sijaitsi kävely matkan päässä yliopistolta ja sen yhteydessä olevalta kuntosalilta eikä keskustaankaan ollut pitkä matka yliopistolta lähtevällä metrolla. Täällä asui myös suuri osa kaikista kyseisen yliopiston vaihto-opiskelijoista joten yhteisöllisyys oli aivan mahtavaa. Asuntoon pääsi myös alusta alkaen kännykkään ladattavalla avaimella, joten tuloaikaa ei tarvinnut välttämättä ajoittaa toimiston aukioloaikoihin. Vuokrat, kuten muukin eläminen norjassa, olivat huomattavasti korkeampia, joten rahanmenoon saa varautua. Itse esimerkiksi maksoin ok-kuntoisesta solusta lämmityksen ja veden kanssa kylmimpinä kuukausina lähemmäs 600€. Myös esimerkiksi ruoka on paljon kalliimpaa kuin suomessa, mutta silti valikoima on kymmenen kertaa suppeampi eikä laatukaan usein parhaasta päästä.

Yliopistolla oli vaihto-opiskelijoille ensimmäisellä viikolla erilaista orientoivaa ja ryhmäylyttävää ohjelmaa. Ohjelmaan kuului kaikkea dia-esityksistä aina baari-iltoihin. Yliopistolla on myös oma tutor-ohjelma joku kulkee nimellä "buddy", mutta ainakaan kevätlukukaudella toiminta ei ollut kovin aktiivista ja omia buddyjani näin ehkä kaksi kertaa eivätkä buddyt auttaneet alun käytännön asioissa kuten Tampereella vaan pääpaino oli enemmänkin etkojen ym. järjestämisessä. Yliopisto myös tarjoaa maksullisen Norjan kielikurssin, kahdessa eri taitotasossa, joka kesti n. 10 viikkoa ja josta sai virallisen todistuksen. Kurssi oli hyödyllinen mutta Ruotsia osaavalle suomalaiselle hieman liian hidastempoinen. Itse opiskelu oli hyvin samankaltaista kuin Tampereellakin. Monilla kursseilla tehtiin ryhmätöitä ja raportteja ja osassa kursseissa koko arviointikin perustui näihin tapoihin. Ainoa ero oli, että kyseisessä koulussa painotettiin paljon enemmän käytäntöä kuin akateemisuutta ja esimerkiksi raportteja tehtiin konsultaatioprojektien muodossa ja eräällä markkinoinnin kurssilla esitelmät pidettiin leikkien yrityksen johtoryhmää ja sen jäsenten välisiä keskusteluja. Muuten luennoilla on aika sama meininki kuin suomessakin eikä läsnäolo ole pakollista ja opiskelu oli enimmäkseen itsenäistä. Koululla on oma akateeminen kirjakauppa josta kurssikirjat saa halutessaan ostaa, mutta ne ovat aika kalliita ja usein tarpeettomia, sillä kirjoja on myös kirjastossa ja verkkokirjoina ja ainakin useammalla omalla kurssillani käytettiin pääasiassa tieteellisiä artikkeleja, jotka sai ladattua itselle heidän moodlen kaltaiselta sivustoltaan. Kaikki vaihto-opiskelijoille tarkoitetut kurssit olivat myös täysin englanninkielisiä ja koulussa pärjäsi oikein hyvin englannilla, Kuten oslossa muutenkin joka paikassa.

Kaiken kaikkiaan vaihto oslossa oli yksi parhaita kokemuksiani tähän mennessä. Koulu, ja oslo yleensäkin, on yllättävän monikulttuurinen, joten vaikka norjan ja suomen kulttuureissa ei mitään erittäin näkyviä eroja olekaan, sain tilaisuuden oppia erilaisten kulttuurien kohtaamista ja niiden kanssa toimimista ja samalla kasvattaa pohjoismaiden sekä pohjoismaisten kielten tuntemustani tulevaisuutta varten. Opin myös sen, että keskustelemalla erilaisten ja todellakin eri lähtökohdista tulleiden ihmisten kanssa voi oppia erittäin paljon. Näin ollen voin sanoa, että vaihto-opiskelu on avartanut paljon mieltäni ja antanut uusia mahdollisuuksia ymmärtää maailmaa.

BI Norwegian Business School - Handelshøyskolen BI, Oslo, 08.01.2018 – 22.06.2018

Maa: Norja

Kaupunki: Oslo

Vaihto-aika: 08.01.2018 – 22.06.2018

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: BI Norwegian Business School - Handelshøyskolen BI

Vaihdon ajankohta: Kevät 2018

Vaihtoyliopisto ja kohtemaa: BI Norwegian Business School, Oslo, Norja

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Hakuprosessi BI Norwegian Business Schooliin oli mielestäni sujuva. Hakuprosessi itsessään koostuu kahdesta osasta: ensimmäiseksi kirjoitetaan hakemus Tampereen yliopistolle, jonka jälkeen vaihtokoordinaattori nimittää hakijan kyseiseen yliopistoon. Nimittämisen jälkeen kirjoitetaan vielä hakemus (eli motivaatiokirje, opintosuunnitelma ja CV) kohdeyliopistolle. Prosessi oli omalla kohdallani mutkaton, sillä BI oli aktiivisesti yhteydessä vaihto-opiskelijoihin kurssien, aikataulujen ja lähtövalmistelujen tiimoilta. Jos jokin kysymys tuli mieleen, johon vastausta ei löytynyt BI:n lähettämistä sähköposteista tai selkeiltä nettisivuilta, vastasivat he opiskelijoiden lähettämiin sähköposteihin myös nopealla tahdilla. Itse lähetin muutaman sähköpostin BI:n suuntaan ja vastaukset sain jo saman päivän aikana.

BI oli myös siitä vaivaton kohde, että sinne oli suomalaisena vaihto-opiskelijana hyvin helppo mennä. Siinä missä esimerkiksi Euroopan mantereelta ja Euroopan ulkopuolelta tulevien vaihto-opiskelijoiden oli yliopistoon saapuessaan tehtävä tiettyjä paperitöitä ja käydä poliisin vastaanotolla, muista pohjoismaista tulevien opiskelijoiden ei tarvinnut tehdä mitään toimenpiteitä maahan saavuttuaan. Siispä kaikki tarvittavat paperityöt on hoidettu jo ennen vaihtoon lähtöä, tärkeimpänä niistä matkavakuutus. BI painottaa vaihto-opiskelijoille matkavakuutuksen hankkimista paljon ja itsekin päätin sen ottaa. Vaikka oma vaihtoni sujui ongelmitta ja vakuutukselle ei tullutkaan sen suurempaa käyttöä, oli sen olemassaolo lohduttavaa. Tiedän myös monia vaihto-opiskelijoita, jotka joutuivat sairaalaan tai joiden tietokone/kännykkä sattui hajoamaan kesken vaihdon. Vakuutus on hyvä olla tällaisten sattumusten varalle, sillä ikinä ei voi tietää mitä omalle kohdalle sattuu.

Saavuin Osloon muutamaa päivää ennen BI:n järjestämien vaihto-oppilaiden yhteisaktiviteettien alkamista. Ensimmäiset päivät menivät asettumiseen ja lepäämiseen, sekä kaupunkiin tutustumiseen. Ensimmäisenä Osloon saavuttuani hain asuntoni avaimet. Oslossa on kolme opiskelija-asuntoja tarjoavaa organisaatiota: SiO, BSN ja Diakonhjemmet. SiO on näistä kolmesta ylivoimaisesti suurin asunnontarjoaja ja itsekin asuin SiO:n tarjoamassa asunnossa Grünerløkassa. Oma asuntoni oli sellainen, jossa minulla oli oma makuuhuone ja kylpyhuone, mutta keittiön jaoin neljän muun henkilön kanssa. Asunto oli siisti, keskeisellä paikalla sijaitseva ja hyvin rauhallinen. Asuntoa hankkiessa kannattaa miettiä omia preferenssejä: jos haluat oman kylpyhuoneen ja vaikkapa keskeisemmän sijainnin keskustaan,

SiO on oikea vaihtoehto. Jos kuitenkin haluat asua BI:n vieressä ja olla muita vaihto-oppilaita lähempänä, BSN on parempi vaihtoehto. Suurin osa vaihto-oppilaista asuu BSN:n asunnoissa, jotka ovat lähtökohtaisesti kahden henkilön soluasuntoja. Jos saisin itse valita uudelleen asuinpaikkani, valitsisin myös BSN:n asunnon juurikin sen vuoksi, että 90% muista vaihto-oppilaista asuu siellä. Tästä syystä siellä myös järjestetään mukavia juhlia muiden vaihto-oppilaiden asunnoissa ja kattoterassilla. Vuokrataso BSN:n asunnoissa on noin 550€ sisältäen veden, sähkön ja netin. Samaa hintaluokkaa oli oman, SiO:n tarjoaman, asuntoni vuokra. Toki SiO ja Diakonhjemmet tarjoavat halvempiäkin asuntoja, mutta niiden etäisyys keskustasta ja BI:stä on monesti pidempi ja sijainti syrjäisempi.

BI järjesti tammikuun alussa viikon verran vaihto-oppilaille yhteistä ohjelmaa. Tämä buddy-viikoksi kutsuttu viikko piti sisällään esimerkiksi luistelua, kaupunkiin tutustumista ja juhlimista. Mitään kunnollista tuutoritoimintaa BI ei ollut kuitenkaan järjestänyt. Siitä huolimatta meille oltiin nimitetty henkilöitä, jotka esittelivät meille koulua ja joilta tarpeen tullen sai kysyä mieltä painavia kysymyksiä. Itse koulunkäynti ja opetuksen taso olivat hyvin saman tasoista kuin koulunkäynti ja opetus Suomessakin, toki englannin kieleksi opiskelu toi siihen oman lisähaasteensa. Koen kuitenkin, että pärjäsin englannin kielellä opiskelussa kohtuullisen hyvin ilman sen suurempia ongelmia. Suurin haaste tietysti oli oma uskallus eli se, miten hyvin rohkeni osallistumaan tunneilla käytäviin keskusteluihin ja ryhmiin omasta epäröinnistä huolimatta. Huomasin, että BI:n opiskelijat tuntuvat panostavan opiskeluun enemmän kuin opiskelijat Suomessa. Tämä johtuu ehkä osin siitä, että koulu on yksityinen, normaalisti maksullinen koulu mutta osin varmasti myös siitä, että tenttien uusiminen on tehty vaivalloiseksi.

BI tarjoaa opiskelijoilleen loistavat puitteet opiskeluun, sillä ryhmätyötiloja ja muita opiskelutiloja on runsaasti ympäri BI:tä. Tenttikaudella kannattaa kuitenkin olla ajoissa paikalla, mikäli istumapaikan esimerkiksi kirjastosta haluaa löytää, sillä paikat ovat tenttiviikoilla erityisen suosittuja. Suurin osa kursseista on sellaisia, joissa suoritustapana on 100% kirjatentti. Vaikka opetus muuten tuntui olevan saman tasoista kuin Suomessakin, tentit tuntuivat haasteellisimmilta verrattuna Suomeen. Kannattaa siis todella alkaa valmistautua kirjatentteihin hyvissä ajoin varsinkin silloin, jos havittelee hyvää arvosanaa. Välillä kurssikirjojen saatavuus tuotti ongelmia, sillä mitään kirjoja ei ole saatavilla kirjastossa fyysisenä muutamaa kappaletta enempiä ja sähköisenäkin kirjaa voi lukea vain muutama ihminen kerrallaan. Joskus menimme kirjastoon heti sen auettua ja lainasimme lyhytlainan koko päivän ajaksi, jota sitten kierrätimme kavereiden kesken ottaen sivuista valokuvia. BI:n katon alla on kuitenkin myös kirjakauppa Akademika, joka myy osaa kurssikirjoista, eikä kirjakaupan hintatasokaan juuri eroa Suomen hintatasosta. Itse ostin lukukauden aikana kaksi kirjaa, sillä opettajat suosittelivat niiden ostamista. Ilman kirjojen lukemista tenteistä on vaikea päästä läpi, joten ei kannata ajatella, että pelkällä diojen lukemisella olisi mahdollista päästä kurssista läpi.

Rakennuksena BI on erittäin hulpea ja toimiva kokonaisuus. Yhden ja saman katon alta löytyvät kaikki opiskelijalle tärkeät palvelut: kuntosali, lääkäri, kirjasto, kirjakauppa, opiskelijaravintolat ja kahvilat, sekä heti BI:n vierestä lähtevät bussit ja metrot keskustaan. Lisäksi BI:n lähistöllä on runsaasti palveluja, kuten kattava kauppakeskus, monia ravintoloita ja juuri keväällä 2018 rakennettu elokuvateatteri. Ennen Osloon lähtöäni olin hiukan peloissani kouluruokailun hinnoista, sillä olin kuullut, että ruokailu on kallista, minkä vuoksi myös monet ottavat omat eväät kouluun. Huomasin kuitenkin, ettei kouluruokailu ole niin kallista kuin mitä pelkäsin. BI:ssä on ns. "food court", josta saat itse valita mitä mielesi tekee;

päivän lounaan saat noin viidellä eurolla, itse kokoamasi salaatin saat noin kuudella eurolla tai kokonaisen, paikan päällä tehdyn pizzan saat noin kahdeksalla eurolla. Jos puhutaan elinkustannuksista ylipäänsä, on Osloon tultaessa varauduttava kuitenkin melko kalliisiin hintoihin. Varsinkin ulkona syöminen on kallista; ulkona syömiseen menee lähes aina vähintään 25 euroa eivätkä paikalliset ravintolat harrasta lounastarjouksia. Näistä syistä mekin useimmiten mieluummin kokkasimme itse sen sijaan, että olisimme menneet ulos syömään. Ruokakaupoissa etenkin lihatuotteet, maitotuotteet ja alkoholi ovat kalliita. Rahaa voi säästää käymällä Grønlandin kaupunginosassa olevassa Grønland frukt & grønt - elintarvikekaupassa, joka myy hedelmiä, marjoja ja vihanneksia alle Suomen hintatason tai ostamalla alkoholin lentokentältä tax-freena.

Vapaa-ajan viettomahdollisuudet Oslossa ovat todella hyvät, varsinkin ulkoilmaihmiselle. Oslo on siitä näppärä kaupunki, että 15 minuutissa pääsee keskustasta luonnon helmaan. Talvisin Oslossa toimii Oslo Vinterpark, jossa pääsee laskettelemaan tai kelkkailemaan joko sesonkilipulla tai kertalipulla. Suosittelen kokeilemaan kelkkailua, se oli hurjan hauskaa kauniina talvipäivänä. Julkiseen liikenteeseen kuuluvat lautat vievät ihmisiä Oslon edustan saarille, jossa esimerkiksi kesäisin on suosittuja uimarantoja. Lisäksi lukuisat Oslon museot, Grünerløkkan kahvilat ja Majorstuenin hyvät shoppailumahdollisuudet ovat hyvää ajanvietettä.

Suuri osa vapaa-ajasta meni Oslon tutkimisen lisäksi matkusteluun ympäri Norjaa. On hassua, kuinka Norjan luonto on Suomen luontoon verrattuna niin erilainen, vaikka olemme naapurimaita. Yksi hienoimmista paikoista, jonne reissasimme, oli ehdottomasti Lofootit. Lofootille matkustaminen on hieman vaivalloista, mutta se on ehdottomasti sen arvoista. Paras matkustusaika Lofootille on kuulemma kesäisin, mutta itse menimme sinne keväällä. Jylhät maisemat, vuoret yhdistettyinä hiekkarantoihin, vuonot, pauhaava meri ja kalastajakylät toivat välillä epätodellisen tunteen. Lofoottien lisäksi suosittelen käymään esimerkiksi Trondheimissa ja Ålesundissa, jotka ovat Osloa pienempiä, idyllisiä ja kuvankauniita kaupunkeja. Vaikka Norja on tunnettu myös kalliista bensan hinnoistaan, vuokrasimme pääsiäisloman ajaksi auton, jolla ajoimme länsirannikkoa pitkin aina Trondheimista Bergeniin asti. Yhdeksän päivän roadtripin jälkeen voin sanoa nähneeni Norjaa melko hyvin. Lisäksi monet ystäväistäni tekivät vaelluksia kuuluisille kohteille Preikestolenille ja Trolltungalle. Varsinkin Trolltunga on kuitenkin fyysisesti hyvin haastava vaellus, joka kestää yhteensä noin 10 tuntia. Vaellus on osin myös vaarallinen, joten se on suositeltavaa tehdä ainoastaan kesäaikaan, kun lumi on jo sulanut.

Vaihtoon lähteminen oli yksi elämäni parhaimpia päätöksiä ja Norja vaihtokohteena ylitti odotukseni. Vaihdon aikana ymmärsin, kuinka paljon oikeastaan haluaisin saada vielä lisää kansainvälistä kokemusta. Aion ehdottomasti mennä uudestaan ulkomaille pidemmäksi aikaa joko opintojeni aikana tai niiden jälkeen. Minulle itselleni vaihto-opiskelu merkitsee uusiin kulttuureihin tutustumista, omien ajatusmallien haastamista ja osin myös omalta mukavuusalueelta poistumista ja tuntemattomaan hyppäämistä ja tiedän, että näitä taitoja myös työelämässä arvostetaan. Tärkeintä mitä minulle käteen vaihto-opiskelusta kuitenkin jäi, ovat uudet ystävät, jotka asuvat eri puolilla maailmaa ja joiden kanssa tulini erittäin läheisiksi. Heidän avullaan opin enemmän niin englannin kieltä kuin tärkeitä ihmissuhdetaitojakin, kuten kansainvälistä kanssakäymistä ja avoimempaa suhtautumista ihmisiin ja elämään ylipäänsä.

Universitetet i Oslo, Oslo, 08.01.2018 – 15.06.2018

Maa: Norja

Kaupunki: Oslo

Vaihtoaika: 08.01.2018 – 15.06.2018

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: Universitetet i Oslo

Olin vaihdossa Norjassa Oslon yliopistossa 2018 kevätlukukauden. Hain vaihtoon Nordplus ohjelman kautta.

Etukäteisjärjestelyt

Hakeminen Oslon yliopistoon oli suhteellisen helppoa. Motivaatiokirjeen kirjoittaminen oli ainoa mikä vaati hiukan aikaa, mutta tämän jälkeen piti vain lähettää paperit omaan yliopistoon ja odotella. Hyväksyminen Tampereen sekä Oslon yliopistosta tuli ilman että itse piti kauheasti mitään tehdä. Päätös Oslon yliopistosta tuli muutamaa kuukautta ennen lähtöä ja siihen jäi tarpeeksi aikaa etsiä asuntoa, valita kurssit sekä täyttää muita papereita. Oslon yliopistosta tuli selkeät ohjeet hyväksymisen yhteydessä, siitä mitä pitää tehdä ja milloin. Viestissä oli tarkat ohjeet ja linkit kaiken tekemiseen. Vielä muutamaa viikkoa ennen lähtöä tuli viesti, missä oli kahden orientaatio viikkojen ohjelmaa sekä tietoa tuutor-ryhmästä. Hankin myös kattavamman matkavakuutuksen Suomesta.

Saapuminen

Saavuin Osloon perjantaina 5.1 ja tämä taisikin olla yleisin vaihtareiden saapumispäivä, sillä lentokentälle sekä Oslon päärautatieasemalle oli järjestetty meet & greet, joista sitten paikalliset opiskelijat auttoivat meitä ostamaan ja lataamaan matkakortin sekä lähtivät saattamaan meitä yliopistolle, missä siis sijaitsi opiskelija-asunto säätiön toimipiste. Avainten nouto oli helppoa ja vaivatonta sekä samalla pystyi tehdä vielä viime hetken toiveita asunnon suhteen. Tuutorit olivat myös järjestäneet illaksi ohjelmaa, joten ei tarvinnut heti jäädä yksin.

Asuminen

Norjassa opiskelija-asunto säätiönä toimii SIO, ja sen kautta itsekin hankin asuntoni. Asunnon hankkiminen oli helppoa ja kaikki vaihtarit saavat asunnon sen kautta, mikäli hakemus on lähetetty ajallaan. Hintataso opiskelija-asunnoissa on matala. Tavallisessa soluasunnossa vuokra on noin 300-600€, riippuen ihan asunnon sijainnista sekä monenko kanssa jakaa keittiön tai kylpyhuoneen. Itse asuin hyvin lähellä keskustaa (Carl Berners Plass), minulla oli oma kylpyhuone sekä keittiön jaoin kahden henkilön kanssa ja minun vuokra oli 520€. Vuokraan sisältyy aina netti, vesi ja sähkö. Lähes poikkeuksetta vaiharit asuvat Sogn:issa tai Kringsjå:ssa ja siellä vuokrat ovat myöskin vähän matalampia, mutta matkaa Oslon keskustaan on enemmän. Itse voisin suositella asumaan siellä missä itse asuin, lähellä keskustaa tai Kringsjå:ssa.

Opiskelut ja yliopisto

Oslon yliopisto on hyvien kulkuyhteyksien varrella ja ihan keskustan vieressä. Yliopistoalue on aluksi hyvin sekava, mutta muutaman viikon jälkeen ei tarvinnut enää pelätä eksyvänsä sinne. Yliopisto alueelta löytyy myös paljon opiskelijoille suunnattuja palveluita kuten mm. SIO-palvelupiste (tämän kautta mm. haetaan asuntoa, haetaan avaimet ym.), opiskelijoiden info/palvelupiste, ruokakauppa, apteekki, ravintoloita, kampaamo, vahaus-hoitola, kuntosali sekä jokaisen tiedekunnan kellarissa on baari.

Opiskelin Oslossa sosiologiaa ja norjan kieltä. Norjassa kurssit ovat yleensä vähintään 10 opintopisteen kurseja ja kestävät koko lukukauden. Minulla oli kaksi sosiologian kurssia, molemmat 10 opintopistettä sekä norjan kielen kurssi joka oli 15 opintopistettä. Sosiologian molemmilla kursseilla oli luennot kerran viikossa ja muutaman kerran kevään aikana seminaareja. Luennot eivätkä seminaarit eivät olleet pakollisia, pakollista oli ainoastaan kirjoittaa molemmilla kursseilla lyhyt parin sivun essee sekä tehdä tentti. Norjan kielen kurssilla tunteja oli kaksi kertaa viikossa, yhteensä kuusi tuntia ja läsnäoloa piti olla 75%. Kurssilla piti pitää yksi esitelmä ja lopuksi oli suullinen ja kirjallinen tentti. Kurssit loppuivat noin kuukautta ennen tenttiä, jotta opiskelijat ehtivät lukea tenttiin. Oslossa kaikki tentit tehtiin koneella. Tenttipaikka ei ole yliopistolla vaan noin 20 minuutin matkan päässä yliopistolta. Tenteissä sai käyttää sanakirjaa, mutta se piti jättää tarkistettavaksi noin viikkoa ennen tenttiä. Arvosanat tulivat kolmen viikon päästä tentistä. Norjassa opiskelijat pääsääntöisesti ostavat kaikki kurssikirjat. Itse ostin tosin vain norjan kielen kurssikirjan ja se riitti hyvin. Mielestäni Norjassa ei tarvitse tehdä niin paljoa kurssien eteen kuin Suomessa.

Kaverit, vapaa-aika ja matkustelu

Kavereita oli mielestäni hyvin helppoa saada. Ensimmäisten viikkojen aikana meillä oli paljon järjestettyä tekemistä tuutor-ryhmän kanssa ja näin pystyi hyvin tutustumaan muihin. Opiskelijat, ehkä enemmänkin vaihtarit olivat kaikki myös todella aktiivisia ja järjestivät paljon erilaisia tapahtumia ja bileitä aluksi, joiden kautta tutustui myös muihinkin kuin omaan tuutor-ryhmään. Vapaa-ajalla tuli tehtyä aivan tavallisia asioita. Norjalaiset ovat tunnetusti hullua hiihtokansaa, joten mekin vuokrasimme hiihtokamat muutamaksi kuukaudeksi ja kävimme usein hiihtämässä. Oslost ja Oslon lähistöltä löytyy erittäin hyvät hiihtopolut. Oslossa on myös opiskelijoille tarkoitettuja liikuntakeskuksia ja itse otin sinne jäsenyyden ja maksoin kuudelta kuukaudelta yhteensä 90€. Siellä on mm. hyvät kuntosalit, ryhmäliikuntatunteja, uima-altaita, kiipeilyratoja ja tenniskenttiä.

Koska opiskelua ei ollut kauheasti, niin tuli matkustettua myöskin vähintään kerran kuussa. Oslost on hyvät mahdollisuudet matkustaa muulle norjaa ja yleensä vielä hyvin edullisesti. Norjan omalla halpalentoyhtiöllä Norwegianilla lentää todella edullisesti (muutamalla kymppillä) niin Norjan sisällä kuin myös muualle Eurooppaan. Junalla matkustaminen on hiukan kalliimpaa, mutta tätä voisin itse suositella, sillä junalla matkustaessa on aivan huikeat näkymät koko matkan ajan.

Kaupat ja raha

Paljon puhutaan, että Norja on kallis maa ja hintataso on paljon Suomea korkeampi. Tätä liioitellaan liikaa ja eikä väite mielestäni pidä paikkansa. Mielestäni tämä koskee vain muutamia asioita kuten kosmetiikkaa, ravintolaruokia mukaan lukien pikaruokaravintolat sekä esimerkiksi julkisen liikenteen kertalippua. Osa tuotteista ruokakapuoissa ovat kalliimpia, mutta aina on olemassa myös se halvempi vaihtoehto, joka usein oli halvempi kuin

Suomessa. Itselläni ei mennyt sen enempää rahaa kuin suomessakaan. Oslossa (kuten varmaan muuallakin norjassa) huomioidaan opiskelijat hyvin ja siellä on paljon alennuksia opiskelijoille. Tätä pitää vaan usein itse muistaa kysyä, sillä sitä ei yleensä lue missään.

Kaupat ylipäätään olivat pettymys. Ruokakaupat olivat lähes kaikki aivan surkeita ja valikoima todella pieni. Suuria ruokakauppoja ei pahemmin keskustasta tai sen läheltä löydy. Aukioloajat Norjassa on sitten myös ihan omaa luokkaa. Sunnuntaisin ihan kaikki on kiinni, jopa ruokakaupat. Lauantaisin kaupat sulkevat ovensa myös ajoissa. Arkisin kaupat ovat kuitenkin melko hyvin auki. Norjassa kannattaa varautua pyhiin. Esimerkiksi pääsiäistä alettiin Norjassa viettää jo monta päivää aikaisemmin ja tämä vaikutti koko pääsiäisviikon kauppojen aukioloihin.

Universitetet i Bergen, Bergen, 04.01.2018 – 15.06.2018

Maa: Norja

Kaupunki: Bergen

Vaihtoaika: 04.01.2018 – 15.06.2018

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: Universitetet i Bergen

Etukäteisjärjestelyt Suomessa: Vaihtoon hakeminen oli todella helppoa ja asiat sekä kotiyliopiston että Bergenin kanssa sujuivat sulavasti. Hankin itse tietoa yliopistosta sen kotisivujen kautta ja kyselin kokemuksia tuttavilta. Haku alkoi keväällä ja kuulin yliopistosta ensimmäisen kerran kesällä. Lopulta asiat alkoivat hoitua vauhdilla syyslukukauden aikana, kun tammikuun lähtö läheni. Kurssitarjonta muuttui ja näin ollen myös alkuperäinen opintosuunnitelmani päivittyi, mutta omasta puolestani se oli ihan ok.

Otin matkalle erillisen matkavakuutuksen erityisesti ulkoiluharrastuksieni vuoksi. Kaikki vaadittavat dokumentit oli helppo saada ajallaan ja ongelmitta. Norjan kieltä ei Tampereella opeteta, joten en osallistunut kielikursseille. Tämä ei kuitenkaan ruotsia (edes välttävästi) osaavaa haittaa, koska ruotsillakin yleensä pärjää ja lisäksi Norjassa ihmiset puhuvat hyvää englantia.

Kohdemaahan saapuminen: Yliopisto oli järjestänyt saapuville opiskelijoille orientoivaa ohjelmaa lukukauden ensimmäisten päivien aikana. Varsinaisia tutoreita ei ollut, mutta toisaalta en olisi kokenut toimintaa erityisen tarpeelliseksi, sillä asiat hoituivat sujuvasti, niistä tiedotettiin hyvin ja toimintatavat ovat varsin samanlaisia kuin Suomessa. Norjan kieleen pääsin tutustumaan koko kevään kestävän 15 op kurssin verran, jossa käytiin norjan perusteita. Kurssi oli mielestäni hyödyllinen ja kielen opiskelu hauskaa.

Asuminen: Asunto järjestyi paikallisen ”TOAS+YTHS+Unipoli Sport” organisaation eli Sammenin kautta ja hakuprosessi oli helppo. Asuin Fantoftissa, jossa asuvat lähes kaikki vaihto-oppilaat ja asunto odotti saapuessani Norjaan. Fantoftissa on sekä uusia että vanhoja taloja, ja itse onnistuin pääsemään juuri valmistuneeseen, Fantoft TRE, kohteeseen. Asuin 7 muun ihmisen kanssa jakaen keittiön, olohuoneen ja parvekkeen. Asunnon varustelutaso yllätti, kaikki oli valmiina! Syksyisin asukkaat jakavat huoneensa toisen opiskelijan kanssa, jolloin samassa asunnossa asuu 16(!) ihmistä, mutta näin keväisin kaikilla on omat huoneet ja omat kylpyhuoneet. Vuokraa maksoin n. reilu 400€/kk. Isossa asunnossa tutustuin erityisen hyvin kämppiksiini ja heistä tuli minulle todella tärkeitä ystäviä. Viihdyin todella hyvin ja voin siis lämpimästi suositella hakemaan näihin uusiin asuntoihin! Lisäksi samassa pihassa on kuntosalit, kauppa ja Bybanenin pysäkki, eli liikkumaankin pääsee kätevästi.

Opiskelu: Opiskelin Norjassa 15 op eli yhden kurssin verran norjaa, joka oli norjan peruskurssi. Koin, että ruotsin kielen taitoni ovat sen verran ruosteessa, että haluan aloittaa perusteista. Kurssi oli hyödyllinen, kielen opiskelu hauskaa ja koen saaneeni siitä paljon irti. Lisäksi minulla oli toinen kurssi, 10 op valtio-opin kurssi, joka käsitteli arktisten alueiden alkuperäiskansoja ja heidän oikeuksiaan.

Opetuksen taso oli mielestäni samankaltainen kuin Suomessa ja osallistuin englannin kielisille kursseille. Norjan kielessä oli sekä suullinen että kirjallinen tentti, politiikan kurssissa oli 10h kotitentti, jossa kirjoitettiin essee. Luentoja oli kurssista riippuen 1-3 kertaa viikossa, oppimateriaalit olivat helposti saatavilla ja tietotekniset palvelut toimivat hyvin. Kielten kurssilla opiskelu oli koulumaisempaa, politiikan kurssilla taas itsenäisempää työskentelyä. Pärjäsin mielestäni hyvin kielitaidollani ja norjalaiset puhuivat hyvää englantia.

Muuta mainitsemisen arvoista: Norja ei yllättänyt hintatasoltaan, sillä osasin valmistautua elinkustannusten nousuun. Moni onnistui kuitenkin säästämään rahaa erilaisten alennuskampanjoiden avulla, joita voi seurata esim. Mattilbud-sovelluksen avulla. Norjan kurssille täytyi ostaa kirja, mutta se ei ollut kovin suuri investointi. Netti, vesi ja sähkö kuuluivat Sammenin tarjoaman asunnon vuokraan. Ruoka on hyvin samankaltaista kuin Suomessa ja kaupassa osassa tuotteissa on jopa tuoteselosteet suomeksi, joten asiointi on varsin helppoa. Suomalainen pääsee byrokratiankin puolesta varsin helpolla Norjassa, joten Norja on varsin helppo vaihtokohde. Käytin myös suomalaista puhelinliittymääni, joka tarjosi samat hinnat kaikkialle Pohjoismaihin.

Liikuntapaikkojen maksu oli n. 1100 kruunua/lukukausi ja oli mielestäni hintansa veroinen, käytin palveluja viikoittain. Norjalaiset ovat varsin aktiivista väkeä, joka innosti itseäkin treenaamaan entistä enemmän. Norja on myös ulkoilmaurheilijalle ihanteellinen maa, sillä jo Bergenin upeat vuoristot suorastaan kutsuvat vaeltamaan ja hiihtämään. Varaa siis kaikki harrastusvälineet mukaan, et tule pettymään! Bergenin sää on sateinen ja paikalliset sanovatkin, että aurinko paistaa vain muutaman päivän vuodessa. Itse olin kuitenkin todella onnekas ja aurinko paistoi lähes koko kevään! Saimme hyvän talven ja todella lämpimän kevään, joten kaupunki todellakin antoi parastaan! Sanoisin, että kevät on sään puolesta parempi vaihtoehto, jos haluaa nähdä pidempiä päiviä ja mahdollisesti myös kuivempia sääennusteita.

Matkustelin jonkin verran kavereideni kanssa, yleensä vuokrasimme auton tai lensimme pohjoiseen esim. Lofoteille. Autoilu on hidasta, mutta samalla näkee paljon upeaa luontoa. Teimme myös yhden risteilyn Tanskan Aalborgiin. Suosittelen matkustamaan niin lähelle kuin kauas, sillä tavalla sai kaiken irti Norjasta.

Merkityksellisyys: Vaihto oli minulle todella merkittävä kokemus ja koen, että siitä on varmasti hyötyä tulevaisuudessa. Sain harjoittelupaikan Suomesta ollessani vaihdossa ja mielestäni tämä kokemus oli erityisesti edukseni. Lisäksi norjan kielestä on varmasti hyötyä tulevaisuudessa ja koen myös, että englantini parani lukukauden aikana. Vaihto oli siis varsin onnistunut ja Norjasta tuli itselleni toinen koti.

Kiitokset Minna Höijerille, joka koordinoi vaihtoni Tampereelta Bergeniin! Suosittelen lämpimästi hakemaan Bergeniin, jos Norja vaihtomaana kiinnostaa.

Universitetet i Agder, Kristiansand, 04.01.2018 – 02.06.2018

Maa: Norja

Kaupunki: Kristiansand

Vaihtoaika: 04.01.2018 – 02.06.2018

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: Universitetet i Agder

The first cohort of NORDIG Master students spent spring term 2018 in Kristiansand, Norway. Personally, for me it was an educational and fun spring in Kristiansand. The University of Agder seemed like a community which was warmly welcome for international students as well. Teaching and classes were held in English and the classes were partly mixed with Norwegian degree students.

I lived in shared apartment with other NORDIG students and with one Norwegian degree student. The apartment was spacious and we all had our own bathrooms. I really recommend taking the student housing if you are planning to go to study in University of Agder. Our apartment was in the campus area which made it really easy and quick to go to classes and uni. It took like 20-25 mins to walk from the campus to the city center - it was relatively close but I do recommend to buy a bus card.

The information flow between students (NORDIGs) and the staff from the University of Agder worked well and the study platform was easy to use - like Moodle in Tampere too. It was easy to discuss and reach the professors and teachers, and other students were helpful as well. One of my exams was done in classroom with supervision and others were done electronically alone at home. There was no problem with the exams, expect a little confusion with the electronical exam system which we had to download to our own laptops. Otherwise all the practical matters ran smoothly.

Price level was Norway, but there were often offers in supermarkets. (tip: sometimes we used apps to find the best prices) Norwegians were surprisingly in love with apps, so prepare to leave some room for the 20 apps you'll need while living in Norway. For example, you need an app to verify that you're a student. As a final tip I would say that travel to the coast, rent a car with couple of friends and enjoy the mountains! For a Finn they are amazing and unforgettable sights! 😊

Universitetet i Agder, Kristiansand, 04.01.2018 – 30.04.2018

Maa: Norja

Kaupunki: Kristiansand

Vaihtoaika: 04.01.2018 – 30.04.2018

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: Universitetet i Agder

Time of exchange: Spring semester 2018

Host university: University of Agder, Kristiansand, Norway

Type of exchange: Nordlys, Joint Master Degree

I am a student of the Nordic Master Programme in Innovative Governance and Public Management, which is a Joint Programme between the University of Tampere, the University of Agder (Kristiansand) and the Royal Institute of Stockholm. As part of the programme, I spent

my second semester in Kristiansand, a small town in Southern Norway.

As the exchange was mandatory for me and my colleagues, the arrangement of the application process has been really smooth and easy. We received all the help needed in every step of the process, both regarding the Nordlys scholarship and life in Norway. The communication with the receiving institution previous the departure has been constant and helpful, and Maria, our contact in Kristiansand, was always ready in answering any doubt.

Being a citizen of the European Union, I did not need a visa or a mandatory health insurance, so the preparation of the travel has been easy in administrative terms.

To prepare for the exchange I only needed to buy my plane ticket and find a house, which was then provided by the student housing association of the University of Agder. The only negative point that I have about the application process is that we had to wait very long for our letter of acceptance, therefore being able to apply only very late. Hence, the range of housing available was limited. Anyhow, the offer we received was a nice shared apartment close to the university. The room was big and nice, although a bit pricey.

The application process for the scholarship was very easy. Overall, I would say that both the University of Tampere and the University of Agder made the process very easy us. However, it is worth notice that our exams at the receiving institutions were already fixed, so I cannot comment on that regard.

The arrival in Norway was also simplified by the fact that one of our colleagues lives in Kristiansand. She helped us with all the information regarding life in Norway and she came to pick us up from the airport. She also picked up the keys for us from the Housing association. However, the student association arranged a buddy system so that the students would receive their keys even if they would get to the city late at night. I think this was very useful for the students. The buddy system continued in the following days with social activities. Each student was assigned a group of buddies and incoming student, which organized social activities together to help the integration of the students. In my case, I only participate to the first couple of weeks of activities. In the following weeks I preferred to hang out with my colleagues which I already knew from before. I also met my roommates. One was a girl from my programme, that I knew from the first semester; the others were two Norwegian guys in their bachelor. One of the two was very talkative, so we had very interesting conversations about Norwegian culture and education system. I really enjoyed sharing the apartment with both international and local student. I think in this way you get to know Norwegian students, which in another context could be quite difficult.

I took the introductory course of Norwegian offered by the university. I was very interested in learning a bit of Norwegian to learn a bit more about the culture, but I lost my motivation quite soon due to the fact that the course had no credits and I already had enough work from my other courses. Moreover, the fact that I could use English for everything didn't help my motivation. However, I liked the few classes I took and I would really recommend the exchange students to at least try to take the course because it is nice to be able to say at least a few words in the local language.

I took three mandatory courses for my curriculum and one optional course. I was very happy with the mandatory courses, both with their content and the teaching method of the professor. However, the optional course was quite disappointing, mostly because the content didn't reflect my expectation. I enjoyed the combination of different kind of exams (group

assignments, individual and home exams). However, I find it hard to keep up with the different way of delivering them, so that I will have to take an exam next year because I got confused with the time of the deadline. I also think that the examination office is way too strict in their rules.

Overall, I really enjoyed my stay in Norway from an academic point of view, and in term of everyday life. The university is well organized and the facilities are all new and efficient. The campus is really nice, as it is surrounded by nature. I enjoyed living there because in 5 minutes I could walk to the university or the forest. The city centre was 20 minutes by walk, which with the snow can be quite hard, but there are buses running all the time and Kristiansand is a very nice city, small but pretty. The night life is not very active but there is always something organized by the students, and the apartments in campus are perfect for movie nights or dinners. The campus also offers a well-equipped gym with different courses, a swimming pool and a climbing wall. It is really fun to climb or swim while looking at the snow falling outside. And when it is sunny outside, both the city and the forest offer nice walks with stunning views. Moreover, it is really worth it to travel in Norway, as it is so beautiful. It can be quite expensive and time-consuming, though.

Norwegian are very nice people. Despite the common prejudice that they are close and cold people, I found Norwegian to be very friendly and in the street, you can see people smiling everywhere. I guess that the fact that they have a lot of sun helps when it comes to smiling. They have had a lot of snow too, but it just makes everything prettier.

I think that going to Norway has been for me a very positive experience from which I learned a lot. Not only the courses I took at the university provided me with relevant knowledge for my future professional life, but also the people I encountered and the experiences I had, enriched me as a person. Moreover, I built beautiful memories that I will treasure for all my life.

I would really recommend going on an exchange in Norway. Winter can be tough and everything is incredibly expensive, but everything is really worth it!

Universitetet i Agder, Kristiansand, 04.01.2018 – 02.06.2018

Maa: Norja

Kaupunki: Kristiansand

Vaihtoaika: 04.01.2018 – 02.06.2018

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: Universitetet i Agder

NORDPLUS TRAVEL REPORT

I am a student from the Nordic Master Programme in Innovative Governance and Public Management, hosted by the University of Tampere. During the spring 2018 (from January to the end of May), I had the opportunity to spend one semester pursuing my studies at the

University of Agder in Norway. The exchange was made possible thanks to the Nordplus program, which I obtained via the University of Tampere.

The application process, initiated when I was in Finland, was easy and the instructions were clear. The staff from both universities assisted me whenever I had doubts or needed help to fill a form. I received enough information about the courses and also decided to take part in a Norwegian language course (level A2) offered by the university. Even though no credits were offered, I thought it would be a good way to get to know the culture and the people. Unfortunately, the focus on the course was on conversational abilities and the students had different levels, so it was very un motivating. It would be good if the course could mix more grammar and speaking, also dividing students with similar levels in different classes.

In terms of insurance policy, I had hired a travel and health insurance with World Nomads. In mid-January, I had some health problems and contacted the insurance team, but they took very long to get me a medical appointment (I lived in Kristiansand and I had to go to Oslo in order to be able to see a doctor, which was five hours away) and discover what the problem was. I wish the assistance had been better. Therefore, I do not recommend this company to those who are about to travel abroad.

I got to Kristiansand during the "Arrival day" organized by the ESN Agder team. Despite my very late arrival, there were volunteers at the bus station waiting for me. They gave me a welcome kit and the key to my apartment. Considering Norway is a very expensive country, I believe the price of the housing was fair. It was clean when I got there and I had a fantastic view from my window. I really enjoyed it, the location was great (in the city center) and I recommend SiA, which is the company that deals with housing issues for students. But it is also possible to find private accommodation via the site finn.no.

I did four subjects at the University of Agder: Organizational change and change management; Leadership in Public Organizations; Regional Industrial Development and Spanish Speaking Literature and Culture. The subjects met my expectations and I really liked the fact that group work was combined with individual assignments. However, I wish Norwegian students would have been more active in the discussions during our classes, but maybe they were not very comfortable in speaking in public, which I understand. Something that was a surprise to me and is also worth mentioning was the fact that, even though the classes were in English, some professors allowed Norwegian students to make questions and comments in Norwegian. They were quickly translated and summarized by the professors when necessary. I think this contributed to the creation of an "us versus them" perspective in the classroom, discouraging a more integrated discussion. In respect to this issue, we had feedback meetings with professors and the course coordinators, so this issue was taken to them and they told us they will reflect upon it, which was nice.

The exams were made following a different system. The University of Agder has a software called Inpera, in which the students have to upload their individual and group assignments. I wish we had had more information about how to use it prior to arrival, because it was something very new to me and, at the same time, very important to be used in a correct way. But I liked the fact that all the examinations are delivered online, using the student's own computer (even the exams made in person, in a classroom). I think this was a very innovative and positive aspect of this system.

The library had a good studying area, as well as the learning material available via the library portal. At the University of Agder we had many classes, but also a lot of individual working hours and seminars. I think it was a very good mix. My classes were mainly in English and I did not have difficulties in learning or communicating with my colleagues and I believe my level of proficiency was adequate.

As I mentioned before, Norway is a very expensive country compared to Brazil and Finland, but it is one of the most beautiful places I have ever been to. Norwegians are very polite and kind, they smile to you in the streets and they always try to make you feel welcome. At the university we had a lot of opportunities to meet other international students (such as Language tandem sessions, potluck dinners and free waffles every Tuesday) and Norwegians. Spicheren, which is the gym managed by the Student Union, is an excellent place to get in touch with different people and it has an amazing structure. While in Norway, I started practising climbing with some friends and we even made an excursion to go rock climbing out of the gym. It was a great experience! Even though it might be expensive to go out every weekend, in Kristiansand you can take long walks in parks such as Baneheia and Ravnedalen for free, which was my favourite activity while I was there! It is also very easy to travel in Norway and students have a wide range of discounts on bus and train tickets, which helps a lot. Also, Norway is a very safe country, which I appreciate very much!

Because of this period I studied in Norway I can affirm that I am now a different person. Never before had I had the opportunity to read so much and even visit start-ups, study about innovation, leadership and how to manage change in public and private organizations. These are highly relevant topics for any professional that belongs to the Management field and they gave me a new perspective to understand companies and their needs in the contemporary global order. Besides the applicability of the themes studied in my working life, I believe I learnt very much about the Norwegian way of life and how people can be polite while still respecting each other's individual space. Listening instead of talking was another important intercultural learning outcome I got from my exchange in Norway. Finally, climbing also helped me to be more persistent and more self-confident, which I am really grateful for. To sum up, I may affirm that my Norwegian experience was one of the best opportunities of my life and I recommend this country and this university for anyone who loves nature and innovation!

Universitetet i Agder, Kristiansand, 04.01.2018 – 27.05.2018

Maa: Norja

Kaupunki: Kristiansand

Vaihtoaika: 04.01.2018 – 27.05.2018

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: Universitetet i Agder

Introduction:

Time of the exchange: January 4th through June 2nd, 2018

Host university and country: University of Agder, Norway

Exchange programme: Nordplus.

Advance arrangements in Finland:

As my exchange was embedded in my programme, most of these went quite well and smoothly. Courses that we (my programme group and I) were already selected and predetermined, and were also known to us prior to commencing the programme. Generally, host university schedules and times of courses were also made available on time. We had a good idea of what the schedules were going to be and other administrative modalities were also taken care of in a smooth way. On the other hand, as a student with a toddler, I had some challenges with securing a daycare placement even though I had applied earlier.

As mentioned earlier, I knew I will be going to Kristiansand if accepted on my programme, so I did some background findings on my own prior to resumption. Luckily, the university has a daycare run by the student organisation, but the application has to be made through the commune. Hence, I knew securing a kindergarten requires me to have made an application to the commune/municipality authorities several months ahead. I got some guidance from the coordinators of my programme and applied some four months ahead. Despite the acknowledgements of the receipts of my application and exchange of correspondents via email and phone calls, the commune maintained I did not make an application some weeks to my resumption in Norway. This destabilized me a lot, but my programme coordinator in Norway intervened and contacted the daycare directly and my baby was given a place about a week to resumption. On the positive side, the kindergarten was really close to campus and my accommodation. And my baby settled in pretty well as well.

Arrival in the country of destination:

This was pretty straight forward as there were adequate information ahead of time about schedules and classes, hence it was easy to plan arrival, travelling in between the semester etc. There were tutor-like buddies that were assigned to individuals (group of individuals) to help with arrival, navigation from airport/bus terminal to campus and collection of house keys. This was especially useful for those of us that arrived late in the night. The buddies were available till around midnight. The orientation was pretty basic and one would have gotten by well enough if one hasn't attended. However, there were some other critical information such as accessing group rooms that was omitted and it took a while to find out for some of us to figure that out. Additionally, some pretty important information sessions clashed with classes for me, so I also missed out on that.

Housing:

Housing was also pretty easy to secure, we got information on how to apply and completed the contracts way ahead of time as well. We were also given detailed and clear instructions on how to get our keys. Even-though I arrived really late at night, I was able to get into my apartment and had a really good night rest. Rent level was moderate and housing facilities were also nice, no need to buy too many things as furniture and curtains were already provided, and there is also a re-use room where one could see what other students left behind such as kitchen utensils that could be a budget saver. In addition, one has the option

of buying basic beddings (duvet and pillows) at a reasonable price from the housing company prior to arrival. This was useful especially for those arriving late in the evenings during winter. On the other hand, there were some issues with housing company's response to complaints. My case was pretty mild, as it dealt with insects though it was still annoying. Some of my colleagues had bigger issues such as moulds and these were not taken care of till we left. Additionally, housing company is so strict with inspection of defects upon departure, so it is very important to take note of all things (no matter how minor) upon arrival. One is given a form to document this in the first week of arrival, and this is used as basis for comparisons to check for defects upon departure.

Studies:

Subjects were largely predetermined and embedded in our programme. They were centred around public management, leadership in public service and economic development. They were well taught and the quality met my expectations. Teaching methods and approaches were also good, but we had little chances of mixing with other Norwegian students and also the chances of taking other courses were not as open as what is obtainable in Tampere. Studies combined both independent studies and school-like nature and exams were more digital. We had some issues on availability of course literature in English as the main course literature for a particular course was in Norwegian. Hence, we (international students) were given a literature that uses another conceptual model to use, which is different to what is used mainly in class/for the course. This affected in a significant way, although the concerned teacher promised to take our case into consideration

Other things worth mentioning:

There were lots of opportunities for recreation, hobbies and weather was what it was. Living cost was high as expected and travelling was quite easy especially because we were aware of our class schedules way ahead of time.

Return to Tampere: I This is taken care of by the coordinators and both studies in Tampere and University of Agder are both recognised by both university as my programme leads to a double degree.

Significance:

Yes, the exchange is very significant to my career. The experiences, exposure and knowledge garnered was absolutely valuable. No criticisms, just gratitude for the opportunities.

Universitetet i Agder, Kristiansand, 04.01.2018 – 02.06.2018

Maa: Norja

Kaupunki: Kristiansand

Vaihtoaika: 04.01.2018 – 02.06.2018

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: Universitetet i Agder

I am a master's student in joint program between The University of Tampere, The University of Agder in Norway, and KTH royal institute of technology in Sweden. The nature of this joint program emphasises the nordic experience and traveling between universities has been the most exciting and trying part of the program. Our cohort studies Innovative Government and Public Management in the NORDIG Master's program. One of the most enticing aspects of this program was the travel throughout the duration of the program, and it has proved to be the most enjoyable part of the program. Since the program is distributed between three universities, the NORDIG program feels as if one is constantly on exchange, that is to say there is no 'home' university to return to. It is the close bonds and friendships formed between the students in our program that provide the sense of home and security, and this has proven to be the best part of the program.

Our first semester away from the University of Tampere was spent in Kristiansand, Norway at the University of Agder. I had been warned about the long, dark nordic winters but could not have prepared myself for this historically brutal and cold winter. This made things difficult when exploring and traveling in Norway, and as the program moves on I was sad to leave the Nordic countries in their most beautiful seasons. Despite the ice and snow, Kristiansand was a warm and cozy city to live in for the four months of our studies. Many of us lived in on campus housing right near the school. This allowed us to be roommates and have group dinners and parties quite often. It was a great idea of the directors of the program to suggest that we might all live in close quarters. This cemented the family-like bonds we have developed this semester. It also helped when we were working on group projects.

The nature of this master's program is such that the visa processes can be quite particular for each individual case as it is reliant on both the host country and the nationality of the particular student. For this reason, it was difficult to decide the best strategy for visas and travel. Also the collaboration of the three universities struggles to provide steadfast dates for travel and visas, so it is difficult to plan in advance. For example, many students who hold residency in Finland could have traveled for 90 days omitting the entire process of getting a visa in Norway, as long as the studies were completed in this time frame. As this program is in its first year, I imagine these processes will become more routine and information will be made clear prior to arrival for the program.

Living in both Finland and Norway this year has been very interesting. I like to compare and contrast the different cultures which are in so many ways different but also similar. The languages could not be more different, but there is a sense of Nordic pride and hospitality that rings true in both countries. I look forward to adding a Swedish perspective in the fall. As we are studying the public sector it is interesting to trace Nordic policies and philosophies throughout different applications in the public sector. We learned a great amount about the city of Tampere, and were able to participate in many Norwegian traditions and services that allowed us to see how Nordic thinking permeates different institutions.

As we travel with the Erasmus program students, there have been some tribulations when mingling with other exchange students. As we are master students, we are older than the undergraduates studying abroad for a semester and our studies are much more time consuming. Also, as we have no home university we are not able to integrate fully into the matriculated student body. We are alerted to many clubs, programs and services at each

university, but when traveling so frequently it is difficult to form long lasting friendships and commitments. Still, our program's directors work closely with us to make sure we are utilizing all of the things available to us and integrating with masters students at the host universities.

One of the most shocking Norwegian experience was adjusting to the cost of living. Tampere has very affordable student housing, public transportation, and most importantly access to the student lunch deal at the university. In Kristiansand we were amazed at just how expensive living could be, even after Finland- which is also known to be quite pricey. We were required to travel six times to a satellite campus in Grimstad, and the transportation for that was nearly 20 euro round trip each time, making it more expensive than a monthly bus pass in Finland. We found going out to eat, traveling to different locations in the country and participating in the wonderful outdoor sports Norway has to offer was too expensive on our student budgets. That being said, most of us did have a chance to get out and explore the beautiful country that Norway is. We also loved the gym that was located on campus, and were able to get a very cheap student rate throughout our stay. This was the highlight of our social lives in Kristiansand, and also very good for our health.

The opportunity to travel each semester to a new Nordic country is the experience of a lifetime. My cohort is gaining valuable life skills and learning new topics and studies in each country. We have become very adaptable, flexible, and have learned a lot of new topics and concepts. The program works together to make sure that the curriculum is connected, relevant and sending out an overarching theory of public administration to take with us into the professional world upon completion of our dual degrees. Finland and Norway have been wonderfully interesting, vibrant and welcoming places to live. I look forward to our next move to Stockholm in August.

Universitetet i Agder, Kristiansand, 04.01.2018 – 30.04.2018

Maa: Norja

Kaupunki: Kristiansand

Vaihtoaika: 04.01.2018 – 30.04.2018

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: Universitetet i Agder

Since my exchange was part of joint Master programme, the application process was relatively easy and standardized. We could not choose our courses, hence we were automatically registered to the courses of our Master programme. Although Norway is not part of the EU, there were no major bureaucratic barriers before arriving in Norway. The European Health Insurance card is valid in Norway, and as an EU-citizen no visa or similar is needed. After arrival, we had to register our address with the police, but the only documents needed were the acceptance letter of the university and a passport. We received all relevant information from our programme coordinators both from the University of Tampere and the University of Agder beforehand.

There is a well-working tutor-system, thus if students arrive at the pre-set arrival day, your assigned tutor (they call them "buddy") will pick you up at the train station, hand you over the keys and guide you to your apartment. Especially in the first weeks, there are many social activities organized by the international tutors which helps integrating into the international community. However, there were (besides our programme) no other international Master students, so that most of the international students are rather young.

Applying to housing was also straight-forward. University of Agder is a campus university, so a lot of students live on campus, just a few walking minutes away from the university. There are also student dorms in the city centre. The city centre can be reached within 25 min walking or within 10 min by bus. But bus tickets (as everything in Norway) are quite expensive. I was very lucky with my apartment. It was very new and modern, and although quite small I was very happy with it. Rent level are quite high, especially considering that Kristiansand is a rather small, rural city and I didn't live in the city centre. Also, one should notice that the laundry machines cost 20NOK per usage and drying machines 10NOK per usage, which adds to the monthly rent.

The food-culture is quite different in Norway than in Finland, there is no big "lunch-culture". Therefore eating lunch at the university cafeteria is quite expensive.

The studies have been quite interesting and on a high academic level. On the Masters level, the school work is based on individual work instead of numerous lessons or seminars. We were expected to write many independent group works, where grades were assigned to the whole group and not to the individuals. We usually had lessons on only 3-4 days per week.

Outside the university I highly recommend the gym on campus! Especially during the winter months, it provides a perfect setting with swimming hall, group classes and a climbing wall. Its definitely worth it.

Universitetet i Agder, Kristiansand, 04.01.2018 – 02.06.2018

Maa: Norja

Kaupunki: Kristiansand

Vaihtoaika: 04.01.2018 – 02.06.2018

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: Universitetet i Agder

Program: Nordic master's degree program in innovative governance and public management.

Exchange Period: Jan - May 2018

Host University: University of Ågder, Kristiansand Norway

Exchange program: Not an exchange program. This was the second semester of joint master's degree program of University of Tampere (Finland), University of Ågder (Norway), and KTH Royal Institute of Technology (Sweden).

Advance Arrangements in Finland

As this was a compulsory second semester of the program, I didn't have to think about several places and I knew I will go to UIA in the second semester. Information relating to the courses, contents, lectures we were well informed by both home university and host university. I got chance to meet lectures already before our semester started in Norway. I received all documents and necessary support from both home and host universities. I hold European health insurance card, so I didn't buy any other insurance policy. I received all necessary support from the home university to obtain travel documents. Housing company in host University was very helpful. We (students from Nordic master's degree program) wished to stay in the same area, housing was guaranteed, and we got apartments in the same area.

Arrival in the country of destination

Student Tutor group (Buddy Group) was helpful. They were in the bus station to receive me. Starting from welcome party till farewell program, Buddy group was very active to engage international students into different sports and cultural activities. Students groups were formed and was led by Buddies. My groups were not that active, but I have seen other groups involved in many activities. In overall, student tutors were helpful and kept us engaged in different activities.

Housing

Getting housing was very easy. Housing was ready and getting the key was easy too. But comparing the quality of the apartment and the price, the apartment was way too expensive, at least comparing to Finland. Housing was close to the university and that saved a lot of time. I encountered no major problem in the apartment. The fire alarm was too sensitive that even water vapor from bathroom could release the alarm. Apartments felt old and dusty.

Studies

In terms of the content of the studies, I am happy and felt that I learned many new things. I studied 4 courses;

1. Regional industrial development and action research

This was totally new subject, and I learned a lot. The focus of this course is Regional innovation systems, Clusters etc. Action research did not give me much knowledge. Action research was generally presented, and focus was given to use some self-learning platform.

2. Organizational change and change management

This was another exciting course. Although the lectures felt too long, due to the interesting subject and interactive classroom, it was an interesting course.

3. Leadership in public organizations

I got to understand different aspects of leadership in different types of public organizations (Hospital, Universities etc.) in this course. The most interesting factor of this course is guest lectures. We got the chance to had lectures from leaders of universities, municipalities, hospitals, and third sector organizations shared their experience.

4. Institutions, innovations and Economic Renewal

This was an intensive course we completed in 3 days. I learned many general issues of management and renewal of public organizations.

Both the complexity level and amount of independent studies was high in host university. I had a unique examination experience there. Writing exam on the computer with special software was an entirely new experience for me. All university services such as the library, IT service were excellent. I did not participate in any language courses.

Return to Tampere

The program I am enrolled to is a joint program, I will receive a separate degree certificate from the host university upon graduation. I have already received most of the exam's results from the host university.

Significance

The content of courses I studied was significant to the program. I felt that the content of the courses I did in the host university was more insightful and significant compared to the courses at home university.

Criticism/Thanks?

This degree program is a unique opportunity for the student to explore different perspectives of public management in different Nordic countries. I would like to thank the University of Tampere and other partner universities to start this program.

Universitetet i Oslo, Oslo, 14.08.2017 – 22.12.2017

Maa: Norja

Kaupunki: Oslo

Vaihtoaika: 14.08.2017 – 22.12.2017

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: Universitetet i Oslo

Vaihtoon lähteminen Tampereen yliopistosta sujui pääasiassa sujuvasti ja ilman ongelmia. Hakuprosessi oli yksinkertainen. Kunhan hakukirjeen kirjoittamiseen jätti tarpeeksi aikaa, oli hakeminen muutoin helppoa. Prosessin etenemisestä tiedotettiin tarpeeksi, ja valituksi tulemisesta sai kuulla hyvissä ajoin. Näin lähtövalmisteluille jäi rutkasti aikaa. Osloon yliopiston nettisivut ovat erittäin helppokäyttöiset ja kattavat, joten sain kaiken tarvitsemäni informaation hyvin helposti. Heidän vaihtokoordinaattorinsa oli myös hyvin avulias ja hänet sai helposti kiinni sähköpostilla. Ylioppilaskunnan kautta sai myös tarvittavat tiedot asumiseen liittyen. Näiden tietojen pohjalta alkuvalmistelut ja vakuutusten ottaminen sujui kotona helposti.

Osloon saapuminen sujui ongelmitta. Ensimmäinen viikko oli omistettu täysin orientaatiolle. Viikon ohjelma sisälsi virallisia infotilaisuuksia sekä vapaamuotoisempia yksikön tapahtumia, joiden tarkoituksena oli tutustuttaa uudet vaihto-opiskelijat yliopiston toimintatapoihin, tuutoreihin ja toisiinsa. Infotilaisuudet olivat onnistuneita, mutta vapaa-ajan tapahtumiin jäi ehkä hieman parannettavaa. Niin sanotut tuutoriryhmät eivät jakautuneet sen mukaan, mikä kenenkin pääaine oli, vaan ne oli muodostettu vain saman yksikön perusteella. Itse en

tutustunut yhteenkään vaihtariin, jonka pääaine olisi ollut journalismi, ja tuutorini olivat arkeologian opiskelijoita. En saanut vastauksia kysymyksiini, ja törmäsin pelkästään tuurilla muutamaan muuhun opiskelijaan, jotka olivat kanssani yhdellä samalla kurssilla myöhemmin. Löysin kuitenkin vaihtareita, jotka asuivat kanssani samassa talossa, ja päädyin viettämään heidän kanssaan eniten vapaa-aikaa.

Sain asunnon jo hyvissä ajoin ennen vaihtoni alkua. Hain huoneita erilaisista soluista ja sain sen, joka minulla oli ensimmäisenä vaihtoehtona. Avaimet sain hakea saapuessani, ja huone oli valmiina. Valitsemani talo oli hieman rauhallisempi ja pienempi kuin ne, joissa asuu eniten vaihto-opiskelijoita. Tein valinnan täysin tietoisesti. Suurimmat asuntolat sijaitsivat kauempana keskustasta kampuksen lähistöllä. Halusin kuitenkin asua keskustassa, jotta saisin opiskelun lisäksi aidomman kokemuksen siitä, miten paikalliset elävät ja ovat. Talo oli erittäin idyllisellä alueella käytännössä keskustassa. Solussani oli yhteensä seitsemän ihmistä,

joista kolme opiskeli Oslossa pysyvästi. Jaoimme keittiön, mutta jokaisella oli oma kylpyhuone. Hintataso on korkeampi kuin Suomessa, mutta olin asennoitunut siihen hyvin jo etukäteen. Syyslukukausi on myös suhteellisen lyhyt, enkä siksi jaksanut stressata sitä. Maksoin noin 530 euroa kuukaudessa. Summa on suuri, mutta sitä nostivat keskeinen sijainti ja oma kylpyhuone, joista en halunnut tinkiä. Halvemmallakin olisi halutessaan päässyt. Sanoisin, että sijainti ja asumismuoto kannattaa valita sen perusteella, minkälaista vaihtarielämää haluaa viettää. Minulle oli tärkeää kaupunkielämä opiskelun ulkopuolella, mutta tiedän myös, että enemmän vaihtaribileitä olisi ollut muissa taloissa. Toki tilanne saattaa vaihdella myös eri lukuvuosina. Myös asunnon sai ylioppilaskunnan ylläpitämän järjestön kautta.

Yksi suurimmista syistä kohteeni valinnassa oli kurssit, joita minulle kohdeyliopistossa olisi tarjolla. Olin itse maisterivaihdossa, joten kurssit olivat pääasiassa kymmenen opintopisteen laajuisia kursseja. Sain myös valita ne hyvin laaja-alaisesti ja päädyinkin käymään vain yhden oman pääaineeni kurssin. Tämän lisäksi opiskelin muita kiinnostavia aiheita. Näin tapasin myös ihmisiä useammilta aloilta. Kursseihin sisältyi ainakin omiin tottumuksiini nähden enemmän itsenäistä työtä. Loppujen lopuksi minulla oli lähiovetusta vain maksimissaan kolmena päivänä viikossa ja muuten opiskelu painottui luennoilla määrättyihin lukemistoihin ja omien muistiinpanojen tekemiseen. Jouduin ostamaan vain yhden kirjan, muutoin materiaalit olivat joko ladattuna nettialustalle tai löytyivät erittäin kattavasta kirjastosta. Kurssien suorittamismuodot vaihtelivat paljon. Suoritin kaksi kurssia esseillä ja yhdestä tein perinteisen tentin. Kuulin myös monista kursseista, joiden lopputenteissa sai käyttää omia materiaaleja. Kaikki käymäni kurssit opetettiin englanniksi. Norjaksi opiskelemisen mahdollisuutta en edes lähtenyt selvittämään, sillä englanninkielinen kurssitarjonta oli niin kattava. Toisinaan englanninkieliset materiaalit saattoivat olla hankalia ymmärtää, mutta suomalaisena ja paljon englantia opiskelleena pärjää ihan varmasti.

Oslo kaupunkina yllätti positiivisesti. Olin käynyt aikaisemmin vain Pohjois-Norjassa. Kaupunki oli hyvin keskieuropalaisen oloinen, mutta pohjoismaisilla ihmisillä. Noin Helsingin kokoisessa pääkaupungissa oli helppo liikkua, sää osoittautui historiallisen lämpimäksi ja vähäsateiseksi, ja asuminen kaupungissa sujui kaikin puolin hyvin. Julkisen liikenteen lippu, samoin kuin opiskelijakortti, toimi puhelimesta. Toisesta Pohjoismaasta saapuneena oleskelulupaa tai vastaavaa ei vaadittu. Kaikki ohjeet opiskelua, asumista ja elämästä koskien oli helposti saatavilla, ja suurin osa kaipaamastani tiedosta tulikin pyytämättä sähköpostiini. Asiat toimivat Norjassa hyvin samaan tapaan kuin Suomessa, joten

suuria yllätyksiä ei tullut. Asuntooni olisi voinut ostaa reitittimen nettiyhteyttä varten, mutta ostin jo Suomesta verkkokaapelin, jolla sain yhteyden läppäriini. Puhelinliittymän vaihdoin myös jo ennen lähtöä, sillä arvelin sen olevan Suomesta hankittuna edullisempi kuin Norjassa.

Näin sain myös kätevästi säilytettyä oman puhelinnumeroni ja kommunikoin samaan hintaan sekä Norjan sisällä että ulkomaille. Myös matkustaminen maan sisällä oli helppoa. Suurin huoli Norjaan lähtiessä monella on varmasti hintataso. Maa on kallis, mutta huhut mahdottomasta elintason ylläpidosta eivät mielestäni pidä paikkansa. Osa ruokakaupoista on hyvin kalliita, mutta halvempiakin vaihtoehtoja löytyy. Oslossa otetaan myös hyvin huomioon opiskelijat, ja alennuksia on saatavilla hyvin kattavasti. Yliopisto tarjoaa erittäin paljon erilaisia harrastusmahdollisuuksia hyvin laaja-alaisesti, ja lähes poikkeuksetta ilmaiseksi. Yliopiston urheilutarjonta on erittäin kattava ja kuntosaleja on ympäri kaupunkia. Maksoin kolmen kuukauden salijäsenyydestä noin 70 euroa. Elinkustannukset ovat mielestäni suunnilleen samaa luokkaa kuin esimerkiksi Helsingissä. Ravintolat saattavat olla kalliita, mutta hieman perehtymällä voi löytää opiskelijabudjetille ystävällisiä paikkoja. Museot, elokuvissa käyminen ynnä muu on suunnilleen saman hintaista kuin Suomessa. Suurin ero totuttuun on varmasti alkoholin hinta, joka Norjassa on vielä korkeampi kuin Suomessa. Syyslukukausi alkoi Oslossa jo elokuussa ja päättyi minun osaltani marraskuun loppuun. Virallisesti lukukausi päättyi vasta joulukuun loppupuolella, mutta omat kurssini olivat ohi ennen kuin vaihdetta. Monilla aloilla tilanne oli sama, toisilla tentit venyivät joulukuun puolelle. Itse päädyin irtisanomaan huoneeni jo marraskuun loppuun ja säästin joulukuun vuokran verran, kun opinnotkin olivat jo päättyneet. Irtisanominen ja asumiseen liittyvistä asioista sopiminen oli erittäin helppoa. Kaiken kaikkiaan Oslon yliopisto piti vaihtareistaan hyvää huolta ja yhteyden ottaminen opintoihin, asumiseen tai elämiseen liittyen sujui aina helposti ja ongelmitta.

Uskon, että vaihtokokemuksesta tulee olemaan hyötyä tulevaisuudessa. En olisi tarvinnut näitä opintopisteitä, mutta halusin kokemuksen siitä, minkälaista on mennä yksin vieraaseen maahan ja opiskella kansainvälisessä ympäristössä. Tunnen vähintäänkin itseni nyt paremmin opiskelijana ja jollakin tasolla myös ihmisenä. Opin jonkin verran norjan kieltä ja tiedän ruotsin kielen taitoni parantuneen. Englannin kielen taitoni oli hyvin sujuva jo aikaisemmin, mutta nyt voin vielä paremmalla omatunnolla sanoa työskenteleväni englanniksi erittäin sujuvasti. Kaikki sujui vaihtarilukukauden aikana hyvin. Ainoa ongelma oli apurahan saamisessa, mutta sain sen parin päivän sisällä siitä, kun otin yhteyttä Nordplus verkostoon. Suosittelen ehdottomasti vaihtoon lähtemistä, vaikka se arveluttaisikin. Kokemus on varmasti paljon enemmän positiivinen ja negatiivinen, vaikka huonojakin päiviä uudessa ympäristössä osuu varmasti kohdalle. Yksi tärkeimmistä opeista olikin niistä selviäminen.

Universitetet i Bergen, Bergen, 10.08.2017 – 20.12.2017

Maa: Norja

Kaupunki: Bergen

Vaihtoaika: 10.08.2017 – 20.12.2017

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: Universitetet i Bergen

Etukäteisjärjestelyt Suomessa: Hakuprosessi: Oliko erityisiä ongelmia oman tai kohdemaan yliopiston kanssa, esim. informaation kulun tai aikataulujen kanssa; saitko tarpeeksi informaatiota kohdeyliopiston kurssitarjonnasta ennen lähtöä (mitä tietolähteitä käytit); otitko erillistä matkavakuutusta? Muuta mainitsemisen arvoista vakuutuksiin liittyen? Onnistuiko kaikkien vaadittavien dokumenttien saanti ajallaan ja ongelmitta? Osallistuitko erilliselle kielikurssille Tampereen yliopistossa ennen lähtöäsi? Oliko kurssi mielestäsi hyödyllinen? Entä osallistuitko muiden tahojen organisoimille kielikursseille?

Nordplus-haku oli erittäin yksinkertainen. Sain listata yhteen hakemukseen kaikki Pohjoismaissa olevat kiinnostavat yliopistot mieleiseeni järjestykseen. Bergenin yliopisto otti minuun yhteyttä pian hakemukseni jälkeen. Viestissä minulle lähetettiin Norjan opintorekisterijärjestelmän tunnukset ja ohjeita niiden käyttämiseen. Lisäksi sain yliopistolta asuntotakuu-koodin, jota käyttämällä pystyin varmistamaan asuntoni paikalliselta opiskelijasäätiöltä Sammenilta.

UiB:n verkkosivut ovat hyvin helppolukuiset. Vaihto-opiskelijoille on listattu hyvin yksityiskohtaisesti hakemisen ja kurssi-ilmoittautumisen eri vaiheet. Kurssiaikataulun kanssa oli muutamia ongelmia, sillä kurssien aikataulut olivat vajavaiset vielä ilmoittautumisvaiheessa. Lisäksi UiB käyttää yleisiä tenttipäiviä, joten yhtenä päivänä voi suorittaa vain yhden tentin. Uusintoja ei harrasteta, joten tenttien osuminen samalle päivälle estää toisen kurssin suorittamisen. Poliitiikan puolella noin puolet suorituksista olivat esseepalautuksia, joten ongelma ei siellä ole näin suuri.

Kurssi-ilmoittautuminen piti tehdä heti lukukauden alussa. Kaikki kurssi-ilmoittautumiset, vaihtotodistukset ja tenttitulokset on keskitetty yhteen palveluun, Studentwebiin. Huomionarvoista on se, että kielikursseille ilmoittautuminen päättyy lähes kuukauden ennen muita ilmoittautumisia, joten näiden kanssa saa olla hereillä. En käynyt kielikursssia ennen lähtöäni, mutta opiskelijan vaihtoni aikana norjan kieltä 30 opintopistettä.

Kohdemaahan saapuminen: Oliko kohdeyliopistossa tuutoritoimintaa tai muuta vastaavaa tukitoimintaa ulkomaalaisille opiskelijoille? Osallistuitko intensiivikielikurssille? Oliko kurssi mielestäsi hyödyllinen?

Tutor-toiminta oli melko olematonta. Vaihto-opiskelijat saivat osallistua 7 päivän mittaiselle fuksiviikolle, mutta toiminta oli selkeästi suunnattu tutkinnon omille opiskelijoille. Toisaalta, tutkinto-opiskelijat olivat hyvin halukkaita neuvomaan vaihto-opiskelijoita yliopiston käytännöissä. Tutor-toiminnan ja ohjauksen puute ei ole Suomesta tulevalle opiskelijalle ongelma. Käytännöt ovat pääosin aivan samat.

Asuminen: Oliko asunto valmiina saavuttuasi paikalle? Vuokrataso? Onko sinulla suosituksia asunnon hankinnassa tai muita neuvoja asumisen suhteen?

Pääsin asumaan opiskelijasäätiö Sammenin juuri valmistuneeseen puukerrostaloon. Talo oli todella moderni ja se oli valmiiksi kalustettu. Minut oli sijoitettu yhteiskeittiölliseen soluun, jossa 16 opiskelijaa oli järjestetty kahdeksaan kahden hengen huoneeseen. En hirveämmin välittänyt jakaa omaa huonettani, mutta halpa vuokra ja moderni rakennus painoivat valinnassani enemmän. Nämä 15 muuta opiskelijaa myös muodostuivat parhaimmiksi ystäviksi vaihdon aikana. Vuokraa maksoin 330€/kk, takuuvuokra kertatalletuksena 550€.

Opiskelu: Opiskeluaineesi ulkomailla? Vastasiko opetuksen/opiskelun taso ja laatu odotuksiasi? Opetusmenetelmät yliopistossa (luento, seminaari, tuutorointi), suoritustavat (luento, esseiden kirjoitus, suulliset tentit, kirjatentit)? Oppimateriaalien saatavuus ja tietotekniset palvelut? Oliko opiskelu enemmän koulumaista vai itsenäistä työskentelyä? Mitä kieltä käytit opinnoissasi? Pärjäsitkö mielestäsi hyvin kielitaidollasi?

Opiskelin vaihtoni aikana puolen vuoden intensiivikurssin norjan kieltä. Opetus tapahtui ryhmäopetuksena neljänä kertana viikossa. Tämän lisäksi teimme itsenäisesti tehtäviä, luimme kirjallisuutta ja kirjoitimme lyhyitä tekstejä. Oppimateriaali on saatavissa moodlea vastaavalla Mitt UiB -alustalla, joten ainoat kirjakulut olivat printtaamiseen kuluneet käyttömaksut. Oppimisolustoja hyödynnettiin kurssin aikana paljon, ja kaikki kurssiin liittyvä informaatio ja materiaalit toimitettiin sähköisenä. Lisäksi käytössämme oli vapaaehtoinen Language Lab -huone, johon oli mahdollista mennä harjoittelemaan kieltä omalla ajalla.

Pyrin lähtökohtaisesti käyttämään norjan kieltä jokapäiväisessä kommunikaatiossa. Aluksi englanttiin joutui turvautumaan lähes jokaisessa keskustelussa, mutta lopulta yksinkertaiset keskustelut sujuivat hyvin myös kokonaan norjaksi. Oman haasteensa puhumiseen toi paikallinen murre, joka poikkesi ääntämykseltään huomattavasti kurssilla opitusta. Tämä ei kuitenkaan ollut merkittävä ongelma vaihdon loppupuolella. Lisäksi ihmiset ymmärsivät ruotsia lähes poikkeuksetta.

Muuta mainitsemisen arvoista: Vapaa-aika ja harrastusmahdollisuudet, sää, elinkustannukset, opintoihin liittyvät kulut (kurssikirjat, nettiyhteys jne.), ruoka, kohtaamasi byrokratia ilmoittautumisen tms. yhteydessä, matkustelu kohdemaassa jne.

Kuten aiemmin totesin, norjalainen järjestelmä on lähes identtinen suomalaisen kanssa. Kaiken voi siis olettaa toimivan samalla tavalla, kuin ne Suomessa toimisivat. Tämän vuoksi kotiutuminen oli helppoa ja byrokratiaan en törmännyt. Lisäksi Suomesta tullessa en joutunut käymään läpi rekisteröitymisiä tai hakemaan norjalaista hetua. Nordplus ohjelma puolestaan ei vaadi minkäänlaisten Learning Agreementtien tai saapumistodistusten hakemista. Kaiken kaikkiaan kohtasin hyvin vähän byrokratiaa ja paperin pyörittämistä matkani aikana.

Paluu Tampereelle: Mikäli olet saanut jo opintorekisteriotteesi vaihtoyliopistostasi, kertoisitko onnistuiko ulkomaanopintojen hyväksilukeminen osaksi tutkintoasi Tampereen yliopistossa ongelmitta?

Opintojen sisällyttäminen onnistui täysin ongelmitta. Sain myös norjan kielen kokonaisuuteni nostettua sivuaineeksi tutkintotodistukseeni. Kiitos tästä JKK:n henkilökunnalle.

Merkityksellisyys: Koitko vaihtosi merkitykselliseksi tulevaisuuden ja työelämän kannalta? Mitä kansainvälistymiskokonaisuuteen sisältyvää osaamista sinulle kertyi vaihdon aikana?

Vaihtoni oli ehdottomasti rikastava kokemus. Opin paljon siitä, miten pärjätä uudessa maassa ilman mitään ohjausta. Tärkein kansainvälisyyden kannalta oppimani asia oli ehdottomasti kielitaito. Pohjoismaiden välillä on suuri määrä yhteistyötä, joita usein ei edes mielletä valtioiden väliseksi yhteistyöksi. Tämän vuoksi on tärkeää, että opiskelijat kiinnostuisivat enemmän muista Pohjoismaista ja opettelisivat pohjoismaalaisia kieliä. Uskon, että norjan kielen osaamisesta tulee olemaan minulle tulevaisuudessa paljon hyötyä.

Universitetet i Oslo, Oslo, 06.01.2017 – 28.05.2017

Maa: Norja

Kaupunki: Oslo

Vaihtoaika: 06.01.2017 – 28.05.2017

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: Universitetet i Oslo

Vaihtoon lähteminen oli hyvin spontaani päätös. Opiskelijavaihto oli toki aiemmin ollut mielessäni, mutta sopivaa hetkeä ei ollut vielä tullut. Huomasin syksyn täydennyshaun olevan käynnissä, ja mietin, että nyt on lähdettävä. Olin vaihdossa viidennen vuoden kevätlukukauden ja mielestäni se oli kaikin puolin sopiva hetki. Hakuprosessi oli mielestäni helppo eikä aiheuttanut missään vaiheessa liikaa vaivaa, joten Nordplus-vaihtoon lähteminen ei ainakaan sen puolesta ole huono vaihtoehto ollenkaan. Kaikki etukäteisjärjestelyt sekä Tampereen että Oslon yliopiston päässä sujuivat ongelmitta. Tietoa aikatauluista ja kursseista oli hyvin saatavilla verkossa. Lisäksi hakuprosessissa vaadittavien dokumenttien saanti aktuaarinkansliasta oli helppoa. Sain kaikki tarvittavat paperit PDF-muotoisena suoraan sähköpostiin, joten niiden toimittaminen eteenpäin oli hyvin vaivatonta.

Matkavakuutuksen kilpailutin ennen vaihtoon lähtöä. Koska matkavakuutukset ovat yleisesti ottaen voimassa tietyn ajan (itselläni 3 kk) matkan alkamispäivästä, tarvittiin normaalin vakuutuksen päälle ylimenevän osan kattava lisävakuutus. Lisäksi matkassani oli eurooppalainen sairaanhoitokortti. Kaiken tämän lisäksi SiO:n eli paikallisen opiskelija-asioista, kuten asumisesta, terveyspalveluista ja liikunnasta, vastaavan organisaation kautta pääsi tarvittaessa terveydenhoitajan tai lääkärin vastaanotolle. Itse en onneksi tarvinnut mitään edellä mainituista palveluista, joten niiden toimivuudesta en voi tarkemmin kertoa.

Oslon yliopisto oli järjestänyt keskusrautatieasemalle vastaanottopalvelun ennalta määriteltynä päivänä. Itse saavuin kyseisenä päivänä, ja mielestäni tämä järjestely oli kaikin puolin toimiva. Tuutorit opastivat uudet opiskelijat Oslon yliopiston yhteydessä olleelle SiO:n toimistolle, josta saimme avaimet asuntoihimme. Yliopistolta saimme myös opiskelijakortit sekä tunnukset yliopiston sähköisiin palveluihin. Muuten tuutoritoiminta oli organisoitu

tiedekunnittain ja edelleen ryhmittäin. Olin saanut etukäteen tiedon mihin ryhmään kuuluin ja minkälaisia aktiviteetteja olisi tiedossa. Osa aktiviteeteista oli yhteisiä kaikille ryhmille ja loput olivat ryhmän tuutoreiden oman aktiivisuuteen varassa.

SiO takaa asunnon kaikille vaihto-opiskelijoille, jotka ovat tehneet hakemuksen määräaikaan mennessä. Asuntoa oli helppo hakea netissä, ja kohteista löytyi hyvin tietoa. Suurin osa vaihto-opiskelijoista asui kahdessa suurimmassa, enemmänkin kaupungin laidalla sijaitsevissa opiskelijakylissä, Sogn:ssa tai Kringsjå:ssa. Itse painotin valinnassani keskeistä sijaintia, joten hain kohteisiin lähempänä keskustaa, vaikka se tarkoittikin luonnollisesti korkeampaa vuokraa. Vaihtokauteni asuin Stensberggatan opiskelija-asunnossa kalustetussa huoneessa (600€/kk). Asunnon sijainti oli kaikin puolin ihanteellinen. Bussipysäkki oli aivan talon vieressä ja bussit kulkivat yötä päivää. En ollut aiemmin kokeillut soluasumista, mutta ainakin tämä kokemus oli positiivinen. Yhteinen keittiö oli välillä omaan makuuni hieman liian siivoton, mutta muuta valittamisen aihetta ei ollut. Omat naapurini olivat pääasiassa paikallisia opiskelijoita, ja meno talossa oli rauhallista. St. Hanshaugen, jossa siis itse asuin, sekä Grünerløkka ovat omat suositukseni asuinpaikan suhteen, mikäli asunnon sijainti on tärkeä valintakriteeri. Jos kuitenkin kaipaa biletystä, niin kannattaa suunnata opiskelijakyliin tai muihin vaihtareiden valloittamiin kohteisiin.

Oslossa opiskelin tutkintooni sisältyviä vapaavalintaisia opintoja. Alun perin suunnitelmani oli opiskella maisterikursseja, mutta loppuvuosi oli niin hektistä aikaa, että lopulta päätin valita kolme kurssia, joista kaksi oli kieliä. Kolmannen kurssin keskeytin kuitenkin ensimmäisen luennon jälkeen, koska kurssi ei vastannut omia ennakkokäsityksiäni eikä opetuksen taso ja luennoitsijan pedagogiset taidot vakuuttaneet minua siitä, että jaksaisin istua luennoilla koko kevään. Kurssit kestivät siis koko kevään eli lukuvuosi oli jaettu ainoastaan kahteen periodiin, kevääseen ja syksyyn. Kurssit ovat yleisesti 10 opintopisteen laajuisia. Englannin ja norjan kielen kurssit vastasivat mielestäni työmäärältään kotiyliopiston kieltenkursseja. Opetus oli melko koulumaista ja opettajavetoista. Molemmat kurssit sisälsivät läksyjen lisäksi erilaisia kirjallisia tehtäviä, joita oli pitkin kurssia. Norjan kielen kurssiin sisältyi myös yksi suullinen esitelmä omavalintaisesta aiheesta. Molempien kurssien pääasiallisena arviointikriteerinä oli kurssin lopuksi pidettävä kirjallinen koe. Englannin tentin olin merkinnyt epähuomiossa väärälle päivälle enkä siten osallistunut tenttiin virallisena tenttipäivänä. Lähetin opettajalle viestiä tekemästani virheestä, mutta en hänen mukaansa ollut oikeutettu minkäänlaiseen erityiskohteluun eikä mikään muu suoritustapa ollut mahdollinen, vaikka olin osallistunut luennoille ja tehnyt kaikki kirjalliset kurssitehtävät. Tämä virhe "maksoi" minulle 10 opintopistettä, joten suosittelen varmistamaan päivämäärät yms. hyvin tarkkaan, koska minkäänlaista joustavuutta suoritustavan tai minkään muun suhteen ei ole. Lisäksi on hyvä huomioda, että oppikirjat maksetaan itse, joten niihin kannattaa siis varata rahaa. Kirjoja on kuitenkin myynnissä käytettynä ja niitä voi löytää edullisemmin esimerkiksi vaihto-opiskelijoiden omasta Facebook-ryhmästä.

Oslo on tunnettu korkeahkosta hintatasostaan, mutta sen ei missään tapauksessa tarvitse olla syy jättää lähtemättä. Oslossa on mahdollista elää myös pienemmällä budjetilla ja eikä hintataso Suomeen verrattuna ole niin paljon korkeampi kuin mitä pelotellaan. Hintataso luonnollisesti riippuu myös valuuttakurssista. Oma vaihtoni osui sen puolesta ei parhaaseen, mutta ihan hyvään ajankohtaan. Julkisten kulkuneuvojen (bussi, ratikka, metro ja lautat) kortti 1-vyöhykkeellä maksoi esimerkiksi noin 45€/kk ja puolen vuoden jäsenyys SiO:n liikuntapalveluihin 100€ sisältäen kuntosalin ja ryhmäliikuntatunnit kaikissa kuntokeskuksissa, joita sijaitsi eri puolilla kaupunkia. Päivittäistavarat puolestaan ovat

kalliimpia kuin Suomessa ja osa huomattavasti kalliimpia, osa samaa hintatasoa. Kiwi ja Rema1000 ovat edullisempia vaihtoehtoja ruokaostosten tekemiseen verrattuna esimerkiksi Menyyn ja Coopiin. Jos haluaa penniä venyttää niin sitten kannattaa suunnata Grønlandiin ruokaostoksille. Jos juhlminen vuorostaan kiinnostaa niin on hyvä huomioida, että alkoholi ei ole halpaa edes kaupassa, saati sitten baareissa ja klubeilla.

Lisäksi pidin Osloa hyvänä vaihtokohteena, koska Norwegianilla pääsi edullisesti joka paikkaan. Itse vierailin vaihtojakson aikana Kööpenhaminassa, Lontoossa ja Nizzassa, kun kerrankin oli aikaa. Norja jäi muilta pääosin vielä itseltäni valloittamatta, mutta Lofootit, Bergen ja Trolltunga olivat varmasti muiden vaihtareiden keskuudessa suosituimpia kohteita. Itse kävin Hemsedalissa laskettelemassa, ja voin lämpimästi suositella kyseistä paikkaa myös muille. Ylipäätään luonnosta kiinnostuneille Norja tarjoaa aivan huikeat mahdollisuudet.

Vaihto oli kokemuksena ikimuistoinen ja opin paljon itsestäni sekä muista ihmisistä. Lisäksi vaihtojakso lisäsi valmiuttani toimia tulevaisuudessa kansainvälisessä toimintaympäristössä. Vaikka Norja ei pohjoismaisena sivistysvaltiona tarjonnut minkäänlaista kulttuurishokkia, maan ja sen kulttuurin tarkasteleminen läheltä toi esiin kulttuurieroja, joita ei välttämättä pelkästään turistina pystyisi huomaamaan. Vaihto-opiskelu toimikin tässä mielessä keinona hieman yksityiskohtaisempaan kulttuurin tarkasteluun. Vaihdoissa myös kielitaito parani kuin huomaamatta.

Oslo on aivan ihana kaupunki, joten voin suositella sitä vaihtokohteena aivan jokaiselle. Kaupunki ei ole liian iso eikä liian pieni, vaan juuri sopivan kokoinen, idyllinen sekä kotoisan turvallinen. Kerron mielelläni lisää Oslosta vaihtokohteena ja muita sisäpiirivinkkejä, kuten minne mennä, mitä tehdä ja missä syödä. Yhteyttä voi ottaa sähköpostilla tai Facebookissa.

Norges Handelshoyskole, Bergen, 04.01.2017 – 31.05.2017

Maa: Norja

Kaupunki: Bergen

Vaihtoaika: 04.01.2017 – 31.05.2017

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: Norges Handelshoyskole

Olin kevätlukukauden 2017 vaihdossa Norjassa Bergenissä, Norwegian School of Economicsissa eli norjalaisittain NHH:ssa. Hain Bergeniin vaihtoon upean luonnon ja korkeatasoisen yliopiston takia. Kaupunki on vuonon rannalla seitsemän "kaupunkitunturin" ympäröimänä ja Bergenin NHH on erittäin arvostettu korkeakoulu: koulu on koko Norjan suosituin jatko-opisntohakukohde, koulusta valmistuneilla on maan parhaat palkat ja vaihtokohteina on mm. Berkeley. NHH on siis Norjan kahdesta kauppiksesta arvostetumpi ja perinteikkäämpi, vaikka Oslon BI kiilaa välillä ranking-listauksissa ohi. NHH kuuluu pohjoismaisten kauppakorkeakoulujen Nordplus-vaihtoverkoston, johon myös Tampereen yliopiston kauppatieteellinen yksikkö kuuluu.

Etukäteisjärjestelyt

Hakuprosessi eteni yksinkertaisesti ja suoraviivaisesti eikä sen aikana ilmennyt ongelmia. NHH:n kurssit on listattu selkeästi oppiaineiden, kandi- ja maisteritason sekä toteutusajankohdan mukaan. Kaikista kursseista on kirjattu melko paikkansapitävät perustiedot. Kaikkia pakollisia läsnäoloja ei välttämättä mainita kurssikuvauksissa. Otin kaikenkattavan matkavakuutuksen ulkoilmaharrastusten vuoksi. En tarvinnut mitään erikoisia dokumentteja, CV ja opintorekisteriote riittivät. En osallistunut kielikurssille ennen lähtöä, mutta minulla oli valmiiksi hyvät perustaidot norjassa vahvan ruotsin ja oman harrastuneisuuden ansiosta. Etukäteistietoa NHH:sta tuli välillä yllättävän myöhään ja vähän, mutta kaikki käytännön asiat kuitenkin selvisivät ja hoituivat erittäin sujuvasti ajallaan.

Saapuminen Bergeniin

Opiskelijajärjestö järjesti tervetuliaisviikon, jossa mentoreiden johdolla omissa ryhmissä tehtiin kaikenlaista vapaa-ajalla. Koulun puolesta oli joitakin infoluentoja, joissa sai riittävät perustiedot, mutta ei kovin syvällistä katsausta. Tervetuliaisviikot ovat pidemmät myös kv-opiskelijoille syksyisin, kun uudet norjalaiset tutkinto-opiskelijat aloittavat. Norjan yhteiskunta -kurssia tarjotaan vain syksyisin, eikä muutakaan intensiivikurssia ollut nyt keväällä tarjolla.

Asuminen opiskelija-asuntolassa

Kauppiksen opiskelija-asuntola Hatleberg on viiden minuutin päässä koululta, bussipysäkiltä, kaupasta, kuntosalilta ja tunturiluonnosta, eli ihan loistavalla sijainnilla. Bergenin keskustaan pääsee bussilla noin vartissa. Ikkunoista näkee vuonolle meren, tunturit ja kauniin sillan. Katolta näkee koko Bergenin ja hyvällä tuurilla revontulia. Asunto oli valmiina ja avaimet sai noudettua helposti keskustan opiskelijakeskuksesta henkkareita näyttämällä. Vuokra on varsin kohtuullinen, n. 370 €/kk. Keväisin jokaisella opiskelijalla on oma huone, mutta syksyisin vaihtarit saattavat joutua jakamaan jopa huoneensa ja nukkumaan kerrossängyissä. Vanhassa rapussa, jossa itse asuin, jaetaan vessa kahden henkilön kesken ja keittiö noin neljän-kuuden henkilön kesken. Uusissa rapuissa on omat vessat. Asuntola on erittäin toimiva ja mukavan yhteisöllinen. Lähes kaikki norjalaiset opiskelijat asuvat tosin muualla, joten aikaa tulee vietettyä lähinnä kansainvälisten vaihto- ja tutkinto-opiskelijoiden kanssa.

Opiskelu NHH:ssa

Opiskelun strategian maisterikursseja ja norjan kielen jatkokurssin. Kurssien tasot vaihtelevat todella paljon. Osa on huipputasoisia, vaativia ja työläitä, osassa on enemmän puutteita. Opiskelija-aines on keskimäärin motivoitunutta ja lähes kaikki vaihtarit tulevat todella hyvistä yliopistoista. Opetusmenetelmät ovat monipuolisia: luennot, ryhmätyöt, esiintymiset, tentit, caset... Yleisesti opiskelu oli melko samanlaista kuin Suomessa, mutta Tampereen yliopiston kauppikursseja hieman haastavampaa ja akateemisempaa. Kurssitarjontaa on paljon englanniksi ja vaihtarit ja tutkinto-opiskelijat käyvät samoja kursseja. Pärjäsin hyvin kielitaidollani, mutta monella opiskelijalla on erittäin vahva englanti ja sitä myös tarvittiin.

Vapaa-aika ja harrastusmahdollisuudet

Bergen on ulkoilmaihmisen paratiisi. Mahdollisuudet kaikenlaiseen ulkoiluun (vaellus, laskettelu, kalastus, kiipeily, melonta...) ovat erinomaiset. Opiskelija-asuntolan ovelta kestää 5-10 min tuntuille vievälle metsäpolulle. Kaikki varoittelivat, että Bergenissä sataa koko ajan, mutta mielestäni kevään sää ei poikennut juuri Suomen säästä. Kauniita päiviä oli tosi paljon. Talvi on lämpimämpi ja vähälumisempi Bergenissä ihan rannikolla, mutta ylös vuorille

tai sisämaahan päin mentäessä lunta löytyy hyvin läheltäkin. Vaelluskengät kannattaa ehdottomasti ottaa mukaan, koska osa reiteistä on kivikkoisia ja märkinä liukkaita. Jos tykkää lasketella niin sukset myös, koska Myrkdalen, yksi Norjan lumivarmimmista hiihtokeskuksista on kahden tunnin ajomatkan päässä ja saavutettavissa myös junalla. Oikeastaan ulkoilmavarusteita ei voi olla liikaa mukana, jos niistä aktiviteeteista tykkää. Samanhenkistä seuraa löytyy helposti, koska monet tulevat Bergeniin luonnon takia.

Bergen on Norjan toiseksi suurin kaupunki, eli kulttuuria, biletyistä ja kaikkia muita kaupungin huvituksia löytyy myös. Opiskelijatoiminta on aktiivista ja vaihtaritkin pääsevät joihinkin koulun kerhoihin helposti mukaan. Jos sinulla on mahdollisuus tulla omalla autolla, kannattaa tulla. Norja on ehdoton autoilu-matkailumaa, vaikka ajaminen ottaa aikaa. Jos sinulla ei ole omaa autoa, kannattaa ystävystyä saksalaisten autollisten kanssa. :)

Merkityksellisyys

Vaihtolukukausi oli viimeinen osa opintojani. Tein vaihdon aikana osa-aikaisesti töitä suomalaiselle yritykselle norjalaisten asiakkaiden kanssa, joten vaihto oli minulle erittäin merkityksellinen ja opettavainen työelämän kannalta. Vaikka Norja on kulttuuriltaan hyvin samanlainen kuin Suomi, kansainvälisen yhteisön kanssa oppi muista kulttuureista todella paljon. Aikaa tulee vietettyä eurooppalaisten, amerikkalaisten, aasialaisten, ihan kaikkien kanssa, koska sekä vaihtareita että tutkinto-opiskelijoita on joka puolelta maailmaa. Englantini sujuvoitui huimasti ja sanasto karttui. Myös muu kielitaito aktivoituu, kun kuulee saksaa, ranskaa, espanjaa, ruotsia, norjaa jne.

Yhteenveto

Vaihto-opiskelu on ollut elämäni parasta aikaa, vaikka olin puoli vuotta erossa Suomessa asuvasta avopuolisostani. Aina ei tarvitse lähteä merta edemmäs kalaan, eli Pohjoismaiden valitsemista vaihtokohteeksi eksoottisempien maiden sijaan ei kannata turhaan aliarvioida. Ulkoilmaihmiselle Bergen ja NHH ovat parasta, mitä maailmalla on tarjota. Norjan hintatasoa ei kannata pelätä, se on lopulta vain noin 10-15 % kalliimpi kuin koti-Suomen.

Kysymyksiä NHH:sta, Bergenistä tai ylipäätään Norjasta? Hyviä vaellus-, laskettelu- ja kalastusvinkkejä? Kysy pois!

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, Trondheim, 15.08.2016 – 21.12.2016

Maa: Norja

Kaupunki: Trondheim

Vaihto-aika: 15.08.2016 – 21.12.2016

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet

Vaihtoon hakeminen oli ollut jollain tasolla mielessäni pitkään, mutta lopullisen päätöksen vaihtoon hakemisesta tein vasta viikkoa tai paria ennen hakuajojen päättymistä. Olin kuullut monien ihmisten puhuvan omista vaihtokokemuksistaan, ja kaikkia yhdistävä tekijä oli se, etten ollut kenenkään koskaan kuulleen katuneen vaihtoon lähtöään. Näin yliopiston vaihdon myös erittäin suurena mahdollisuutena tutustua vieraaseen maahan ja kulttuuriin, enkä nähnyt syytä, miksen olisi hyödyntänyt tätä mahdollisuutta.

Vaihtokohteeni Norjan teknis-luonnontieteellinen yliopisto, kotoisammin sanottuna NTNU, on Norjan suurin yliopisto, joka kantaa päävastuun maan teknisestä opetuksesta. Tämä näkyikin eri alojen opiskelijoiden määrässä, sillä yhteensä lähes 40 000:sta opiskelijasta suurin osa oli insinööriopiskelijoita. Kansainvälisten opiskelijoiden osuus oli syyslukukaudella noin kolmen tuhannen luokkaa, joten eri kansalaisuuksiin tutustui helposti vaihto-opiskelijatapahtumien lisäksi myös syksyn kursseilla. NTNU:n kampuksia sijaitsee Trondheimin lisäksi kahdessa muussa kaupungissa etelämpänä Norjassa, ja itse Trondheimissäkin kampuksia oli toistakymmentä. Oma pääkampukseni oli lääketieteen ja terveystieteiden kampus Øya St. Olav'sin sairaala-alueen yhteydessä, mutta pääasiassa liikuin insinöörityöalueen suurimmalla keskuskampuksella Gløshaugenissa.

Hakuprosessi NTNU:hun UTA:n hyväksynnän jälkeen oli selkeä ja helppo. Hakuprosessi tapahtui pääasiassa sähköpostitse, ja prosessin edetessä sain aina tarkentavia sähköposteja koskien muun muassa aikatauluja, tarvittavia lomakkeita ja asumista. Vaihtokoordinaattorini piti minut myös ajan tasalla hakuun liittyvissä asioissa. Virallisen päätöksen hyväksymisestäni sain kesäkuun aikana, vaikka käytännössä haku kohdeyliopistoon onkin ilmeisesti vain muodollisuus ja olin osannut varautua lähtöni jo keväästä saakka. Heinäkuun aikana sain tarkempaa tietoa alkuvuokkojen ohjelmasta ja noin kahta viikkoa ennen lähtöäni sain sähköpostiviestin tunnusten aktivoimista varten.

Muutettaessa ulkomaille tulee tehdä ilmoitus maistraattiin ja maastamuuttoilmoitus postille. Lisäksi tein itse matkustusilmoituksen ulkoministeriön sivuilla. Muita huolehdittavia asioita ennen lähtöä olivat opintotuen muutosilmoitus Kelalle, vakuutusten uusiminen, asuntoasiat, matkojen ostaminen ja puhelimen liittymän vaihtaminen (pystyin käyttämään Suomi-numeroani samalla hinnalla Norjassa). Itse kävin keskustelemassa myös pankissa maksu- ja raha-asioiden hoitumisesta syksyn aikana. Itselleni syksyn aikana yllätyksenä tulivat silti ulkomaanmaksujen tilisiirtojen ylimääräiset maksut ja erät muut rahan siirtymiseen liittyvät ongelmat (vuokranantaja kertoi vastaanottaneensa vähemmän rahaa kuin maksoin). Yleisesti ottaen maksuasiat Norjassa hoituivat kuitenkin Visa electronilla, eikä käteiselle tai rahan vaihdolle etukäteen ollut suurta tarvetta.

Asunnon saamisen hankaluudesta Trondheimissa oli jo etukäteen varoiteltu, joten en sinänsä yllättynyt, kun sain heinäkuussa kielteisen päätöksen hakemuksestani paikallisen opiskelijajärjestön SiT:n asuntoihin. Asunnon saaminen aiheuttikin pientä päänvaivaa, sillä norjankielisten yksityisten asuntoilmoitusten selailu paikalliselta tori.fi (finn.no) -sivustolta ja lukuisat kielteiset vastaukset saivat stressitason hiljalleen matkan lähestyessä kasvamaan. Alennettua hotelliasumista tarjottiin ensimmäisille viikoille niille, jotka eivät onnistuneet saamaan asuntoa ennen Trondheimiin tuloaan. Tieto tästä helpotti jo paljon, ja edellisellä viikolla ennen lähtöäni onnistuin saamaan myös soluasunnon vuosi aikaisemmin valmistuneesta yksityisestä opiskelijakylästä Camp Trondheimista noin 3-4 kilometriä yliopistokampukseltani. Vaikka asunto olikin hintava, oli se myös hyvin varusteltu, erittäin siisti ja hieno viidennen kerroksen vuononäkymineen.

Alustava kurssisuunnitelma tuli sisällyttää jo ensimmäiseen vaihtohakemukseen, mutta lopulliset suoritettavat kurssit päätin vasta saavuttuani Trondheimiin. Olin käynyt allekirjoittamassa learning agreement -sopimukseni elokuussa ennen lähtöäni, mutta kokemuksen mukaan lopulliset suoritettavat kurssit selviävät monelle vasta myöhemmin suunnitelmien muututtua, ja näin kävi itsellenikin. Itse löysin kurssini NTNU:n selkeän kurssihaun kautta, joka löytyi helposti yliopiston nettisivuilta. Muutamasta kurssista laitoin myös viestiä vastaavalle opettajalle ja varmistin soveltuvuuteni kurssille ennen kurssin alkua.

Opiskelu NTNU:ssa oli hyvin opiskelijälähtöistä. Ryhmätyöt, harjoitukset, esitelmät ja erilaiset projektit ovat käytössä käsitykseni mukaan jokaisella kurssilla, ja opiskelijoita kannustettiin oppimaan tekemällä. Itse suorittamillani kursseilla oli pakollisia itsenäisesti tehtäviä viikoittaisia harjoitustehtäviä ja isompia ryhmätyöprojekteja, osa osana kokonaisarvosanaa ja osa arviointiasteikolla hyväksytyt/hylätyt. Kurssien aikana pääsikin ryhmätöiden myötä hyvin tutustumaan muihin vaihto-opiskelijoihin ja paikallisiin opiskelijoihin. Osa projekteista ja harjoitustöistä sisälsi myös käytännön harjoituksia ja luentoja pidettiin yhteistyössä eri tahojen kanssa. Vaikka projektien toteuttamiseen ryhmässä sisältyikin ajoittain omat haasteensa, oli se kokonaisuutena erittäin opettavaa.

Vaihtokohteeni NTNU:ssa oli lääketieteen ja terveystieteiden tiedekuntaan kuuluva kansanterveystieteen ja hoitotieteen laitos (Department of Public Health and Nursing). Suorittamani kurssit olivat sekä omasta että muista tiedekunnista. Itselleni suurin yllätys erona Tampereen yliopistoon oli NTNU:n kurssien suuri laajuus, mikä näkyi opintopistemäärässä. Yleinen käytäntö tuntui olevan, että kurssit olivat laajuudeltaan 7,5 opintopistettä, mikä olikin jokaisen itse käymäni kurssin laajuus. Kurssin luennot järjestettiin viikoittain elokuun lopusta marraskuun loppuun, joten sisältöä kursseihin ehtikin kertyä sen mukaisesti. Lukukauden loppuksi oli tenttikausi, joka kesti koko joulukuun. Tenttikauteen suhtauduttiin intohimoisesti ja jokaisen kampuksen kirjasto oli aamusta iltaan kovassa käytössä. Tenttilanteet itsessään olivat myös UTA:an verrattuna todella tiukkoja, tarkasti säädeltyjä ja muistuttivat lähinnä suomalaisia ylioppilaskirjoituksia: tentit järjestettiin suurissa urheiluhalleissa, valvojina oli eläkeläisiä ja tentit tehtiin anonymisti kirjoittamalla paperiin oman nimen sijaan jokaiseen tenttiin vaihtuvalla erillisellä opiskelijanumerolla. Näin arvostelussa varmistettiin norjalaisuuteen vahvasti kuuluva yhdenmukaisuus ja tasa-arvo.

Yleisesti ottaen asioiden hoitaminen ja sujuminen Norjassa sujui pohjoismaalaisen totutusti jouhevasti ja sujuvasti. Pohjoismaalaisten ei tarvinnut rekisteröityä poliisille, joten minun tuli lukukauden alussa ainoastaan kirjautua koulun jäseneksi, allekirjoittaa learning agreement ja rekisteröidä osoitteeni paikalliselle postille. Kaikkiin alun hoidettaviin asioihin saimme selkeän ohjauksen tiiviine informaatiopaketteineen.

Norjassa on hyvä varautua siihen, että rahaa kuluu peruselämiseen muutama sata euroa enemmän kuin Suomessa kuukausittain. Itse esimerkiksi maksoin solustani 200 euroa enemmän kuin yksiöstäni Tampereella. Myös elintarvikkeiden ja kulutustuotteiden kohdalla suurempaan kulutukseen on hyvä varautua, tosin seuraamalla hintalappuja ja tarjouksia kuukausittaiset laskut eivät nouse järkyttävän suuriksi. Mahdotonta Norjassa ei kuitenkaan opiskelijankaan ole asua, ja itse selvisin hyvin saamillani apurahoilla ja opintotuilla.

Itse koin Norjan suomalaiselle sopivalla tavalla tuttua maana, ja norjalaisissa ja suomalaisissa on havaittavissa paljon samanlaisuuksia. Molemmat kansat ovat stereotyyppisesti varautuneita ja oman tilan vaalijoita, mikä näkyy myös käytännössä. En olisi esimerkiksi uskonut tapaavani kansakuntaa, jossa toisen vieressä istuminen julkisessa kulkuneuvossa on vielä suomalaistakin jäykempää. Suurimmaksi eroksi muiden vaihto-opiskelijoiden kysyessä vastasin luonnon ja kielen, mutta jouduin tovin selittelemään, miten kuitenkin ymmärrän norjaa avustavasti ruotsin perusteella. Kieltä olikin helppo ymmärtää etenkin luettuna, ja loppulukukautta kohti myös puhutut helpohkot norjankieliset lauseet alkoivat vaikuttaa jokseenkin ymmärrettäviltä. Kaikki suorittamani kurssit olivat kuitenkin englanninkielisiä.

Kokonaisuudessaan vaihto oli yksi parhaista päätöksistäni ja hienoimmista syksyistäni tähän saakka. Vaikka ulkomaille lähtö haastaa, antaa se myös paljon enkä todellakaan vaihtaisi kokemusta pois. Koen oppineeni paljon eri maista ja kulttuureista kaikkien tapaamieni ja tutustumieni ihmisten kautta, ja tiedän, että kokemus on ollut hieno ja poikkeuksellinen. Ennen lähtöä moni asia saattaa mietittyä ja lähtöä saattaa alkaa kyseenalaistaa, mutta jälkepäin on vaikea kuvitella, että ei olisi lähtenyt. Kaiken kaikkiaan vaihto on kasvattava kokemus, joka ehdottomasti kannattaa kokea.

Universitetet i Oslo, Oslo, 12.08.2016 – 16.12.2016

Maa: Norja

Kaupunki: Oslo

Vaihtoaika: 12.08.2016 – 16.12.2016

Vaihto-ohjelma: Nordplus

Yliopisto: Universitetet i Oslo

Valmisteluja

Opiskelen sivuaineenani pohjoismaisia kieliä ja suorittaakseni opintoihin kuuluvan kieliharjoittelun minun oli vietettävä aikaa yhdessä Pohjoismaista. Halusin kokeilla vaihto-opiskelua nimenomaan Norjassa, ja tämän päätöksen jälkeen Oslo valikoitui helposti vaihtokohteeksi, sillä se tarjosi todella laajan valikoiman mahdollisuuksia, nimittäin yli 800 kurssia englanniksi. Lisäksi Oslossa oli tietysti mahdollisuus opiskella myös norjankielisiä kursseja, mikäli kielitaito riitti. Oslon yliopiston sivut olivat todella selkeät: esimerkiksi keväällä oli jo tiedossa, minä päivinä ja missä syksyn kurssit järjestettäisiin. Sivustolta löytyi myös tietoa vanhoista kokeista, joten jo kursseja valitessa tiesi varmasti, mihin oli ryhtymässä. Muutamiin lisäkysymyksiini vastattiin sekä Tampereen että Oslon yliopistoissa nopeasti. Kaiken kaikkiaan hakuprosessi tuntui todella selkeältä ja olin yllättynyt siitä, kuinka mutkattomasti kaikki sujui.

Suomalaisena Norjaan on helppo mennä alle puoleksi vuodeksi: en joutunut täyttämään oleskelulupahakemuksia enkä käymään poliisin puheilla, kuten monet muut vaihto-opiskelijatutustani. Muihin verrattuna pääsin helpolla myös pankki- ja puhelinasioissa: Nordea palvelee Norjassakin ja Nordean omilta automaateilta saattoi nostaa käteistä lisämaksutta myös suomalaisella (kyseisen pankin) pankkikortilla. En joutunut myöskään murehtimaan uusista liittymistä tai SIM-korteista, sillä suomalainen Sonera-liittymäni toimi Norjassa aivan normaalisti ja saatoin soitella niin suomalaisiin kuin norjalaisiin numeroihin liittymäpaketini mukaisin hinnoin, ilman lisämaksua. Myös dataa oli käytössä 15 Gt kuukaudessa, mikä oli enemmän kuin tarpeeksi (Norjassa myydyillä SIM-korteilla oli yleensä 1-2 Gt dataa).

Otin Norjaa varten erillisen matkavakuutuksen ja pidin mukanani eurooppalaista sairaanhoitokorttia. En onneksi joutunut käyttämään vaihdossa ollessani terveyspalveluja, mutta SiO (paikallinen järjestö, joka vastaa mm. opiskelija-asunnoista, kampusruokailusta sekä terveys- ja liikuntapalveluista) olisi tarjonnut mahdollisuuden käydä lääkärissä kampuksella.

Kohdemaahan saapuminen

Matkustin Norjaan omalla autolla, ensin laivalla Turusta Tukholmaan ja sitten pienen Ruotsin-kierroksen jälkeen suuntasin kohti Osloa. Reitillä Tukholman ja Oslon välillä on jonkin verran tietulleja, mutta itse selvisin matkasta alle kymmenen euron lisämaksuilla.

Yliopisto ei tarjonnut henkilökohtaista kv-tuutoria kuten Tampereella, mutta tuutoritoimintaa isommissa ryhmissä oli silti paljon. Vanhemmat opiskelijat tapasivat uusia vaihtareita rautatieasemalla muutamaa päivää ennen lukukauden alkua ja auttoivat niin julkisen liikenteen kuukausikortin ostossa kuin yliopiston tervetulo-paketin ja opiskelija-asunnon avainten hankinnassa. Lisäksi kaikille uusille opiskelijoille järjestettiin niin kutsuttu buddy-viikko, jonka alussa opiskelijat jaettiin ryhmiin. Ryhmissä tutustuttiin aluksi kampukseen, ja koko ensimmäisen viikon ajan sosiaalista ohjelmaa oli runsaasti. Oma ryhmäni oli mielestäni liian iso (lähes 30 henkeä) ja sisälsi

montaa eri oppiaineita opiskelevia vaihto-opiskelijoita. En kokenut ryhmää omakseni enkä osallistunut sen toimintaan alun jälkeen, mutta kuulin kyllä toisilta, että tietyt ryhmät tapasivat viikoittain koko lukukauden ajan ja että monet saivat paljon uusia ystäviä buddy-viikon aikana.

Yliopistolla järjestettiin uusien vaihto-opiskelijoiden infotilaisuus, jossa sai tietoa opiskelukäytännöistä. Lisäksi opintoneuvojien toimisto sijaitsi humanistisessa tiedekunnassa ulko-ovien läheisyydessä, ja ainakin itselläni oli todella matala kynnyksellä sisään ja pyytää apua sitä tarvitessani. Henkilökunta oli osaavaa ja ystävällistä.

Asuminen

Asunnon hakeminen sujui helposti SiO:n nettisivujen kautta, ja kalustettu huone luvattiin jokaiselle vaihto-opiskelijalle. Sivustolla oli esitelty kaikki mahdolliset kohteet, ja hakemukseen saattoi merkitä maksimissaan kuusi toivetta. Ennen lähtöä oli vielä maksettava takuuvuokra, ja avaimet saattoi hakea heti saapuessaan (kunhan vuokrasopimuksessa määritelty vuokra-aika oli jo alkanut). Avaimia hakiessa saattoi vielä esittää lisätoiveita siitä, mihin kerrokseen tai isoissa opiskelijakylissä mihin rakennukseen haluaisi sijoittua. "Aikainen lintu madon nappaa" päti siis tässä järjestelyssä, tosin erot vaihtoehtojen välillä eivät suuren suurta olleet.

Itselleni oli tärkeää jonkinasteinen yksityisyys sekä sijainti, joka mahdollistaisi kaupunkiin tutustumisen hyvin. Sainkin huoneen ykköstoivekohteestani, Sofienbergin asuntolasta. Se sijaitsi kahviloita ja puistoja täynnä olevalla Grünerløkkan alueella lähellä keskustaa. Matkaa yliopistolle oli 25 minuuttia raitiovaunulla, mutta reitti oli kätevä: pysäkillä oli matkaa 100 metriä ja raitiovaunu ajoi suoraan keskustan läpi kampukselle. Alue oli monikulttuurista ja viihtyisää. Minulla oli 15 neliön kalustettu huone, johon kuului oma kylpyhuone. Lisäksi jaoin keittiön kuuden muun opiskelijan kanssa (mutta kaikilla oli omat jääkaapit, mikä oli kokemukseni mukaan harvinaista Oslon opiskelija-asunnoissa!), ja keittiön ovi johti vielä isolle parvekkeelle. Myös iso takapiha korttelin keskellä oli opiskelijoidenkin käytössä. Minulle asumisjärjestely oli täydellinen, sillä sain olla rauhassa omassa huoneessani, mutta tarvittaessa sosialisointi onnistui keittiössä. Kerrokseni seitsemän hengen porukka hitsautui hyvin yhteen ja löysinkin keittiötovereistani parhaat ystäväni vaihdon aikana. Ainoa miinuspuoli asunnossani oli kerrostalon peruskorjaus, josta koitui häiritsevää melua liian usein.

Vuokra oli 520 euroa kuussa eli vuokrataso oli korkeampi kuin Suomessa. Vuokra kuitenkin sisälsi sähkön, veden ja internetin (reititin tai nettikaapeli tuli hankkia itse). Halvemmalla olisi voinut asua suurissa opiskelijakylissä, jotka sijaitsivat kauempana keskustasta. Monet vaihto-opiskelijat asuivat esimerkiksi suurissa Kringsjån ja Sognin opiskelijakylissä, mutta itse halusin valita vähemmän hektisemmän vaihtoehtoon. Julkinen liikenne toimii kuitenkin Oslolla todella hyvin, joten kauempana asuminenkaan ei eristä ketään kaupungin muista alueista. Samalla kuukausilipulla voi käyttää niin bussia, metroa, raitiovaunua kuin saarille vieviä lauttojakin.

Opiskelu

Olen Tampereen yliopistossa suorittanut lähes kaikki pakolliset kurssini, joten vaihdossa valitsin vain itseäni kiinnostavia kursseja ilman, että jouduin miettimään, miten niistä saisi mahdollisimman paljon hyötyä korvaavuuksia ajatellen. Oslon yliopistossa kaikki kurssit olivat yleensä 10-20 opintopistettä, siis laajoja kokonaisuuksia. Opintopistemäärästä huolimatta työmäärä ei kaikilla kursseilla ollut sen suurempi kuin TaY:n viiden opintopisteen kursseilla, tosin tämä tuntui riippuvan kurssista ja opettajasta. Opiskelin Oslolla englanniksi kirjallisuutta ja Ison-Britannian historiaa, ja lisäksi suoritin vaihto-opiskelijoille tarkoitetun, 15 opintopisteen norjan kielen kurssin.

Suosittelen kaikille vaihto-opiskelijoille norjan kielen kurssia. Norjan voi aloittaa alkeista, mutta koska puhun itse ruotsia, tein lähtötasotestin ja pääsin näin ollen suorittamaan jatkokursseja. Kakkostason kurssi oli omalle kielitaidolleni sopiva, tosin ruotsin ja norjan eroihin oli hyvä tutustua jo ennen kurssin alkua. Norjaa on kuitenkin helppo ymmärtää jos ruotsi on jollain tavalla hallussa, eivätkä erot kielten välillä ole kovin suuria. On kuitenkin hyvä muistaa, että lähtötasotesti tulee suorittaa internetissä jo ennen kurssien alkua. Tästä sai kuitenkin hyvät

ohjeet uusien opiskelijoiden infotilaisuudessa, ja samat ohjeet löytää myös internetistä. Norjan kurssilla tapasin paljon vaihto-opiskelijoita, joiden kanssa ystävystyin. Kurssi opetti minulle paljon kielestä ja kulttuurista, vaikka sanoisinkin suomalaisen kieltenopetuksen olevan hieman korkeatasoisempaa. Oppitunteja oli 6 tuntia viikossa, jaettuna joko kahdelle tai kolmelle päivälle riippuen ryhmästä, sekä vapaaehtoinen kahden tunnin kielioppiluento kerran viikossa. Ymmärtääkseni alkeistason norjan kurssilla oppitunteja ja opintopisteitä oli vähemmän kuin käymälläni jatkokurssilla. Kurssi päättyi suulliseen ja kirjalliseen kokeeseen. Suullinen koe oli keskustelu opettajan kanssa arvotusta kurssin teemasta sensorin kuunnellessa vieressä, ja kirjallinen koe sisälsi niin sanelun, ainekirjoituksen kuin kielioppitehtäviäkin.

Sekä kirjallisuus- että historiakurssista sai 10 opintopistettä, vaikka luentoja oli vain kerran viikossa. Molemmilla luennoilla rohkaisti omien mielipiteiden esiintuomiseen ja dialogiin. Myös ryhmäkeskusteluja oli paljon. Ryhmät olivat pieniä ja opettajat tunsivat kaikki oppilaansa nimeltä, mikä oli mukavaa. Luettavaa riitti varsinkin historiakurssille paljon, ja molempien kurssien suorittamiseksi piti sekä kirjoittaa noin 3 000 sanan essee että osallistua loppupäivästä. Opiskelen pääaineenani englantia, joten opintojen kieli ei tuottanut ongelmia minulle.

Oppikirjoja oli tosiaan paljon (neljä sekä historiaan että kirjallisuuteen, kaksi norjaan) ja ne olivat melko kalliita myös yliopiston omassa kirjakaupassa. Monet vaihto-opiskelijat kuitenkin myyvät käytettyjä norjan kirjoja ja lisäksi kaikki oppikirjat ovat saatavina kirjastossa. Siellä niitä on vain muutama painos, mutta ainakin käymälläni kursseilla lähes kaikki norjalaiset ostivat omat kirjansa eikä kukaan muu tuntunut varaavan kirjaston kirjoja käyttöönsä. Sainkin uusia lainojani helposti koko lukukauden ajan.

Vapaa-aika, harrastusmahdollisuudet ja syöminen

Norjalaiset voivat olla yhtä varautuneita kuin suomalaisetkin eikä heihin ole aina helppo tutustua. Harrastustoiminta on kuitenkin hyvä tapa saada norjalaisia ystäviä! Esimerkiksi yliopistolla erilaisia kerhoja on lähes sadoittain, ja ainakin oman kokemukseni mukaan suurin osa ottaa innolla vastaan myös englanninkielisiä jäseniä ja käyttää kokouksissaan/harjoituksissaan englantia (yleensäkin norjalaisten englanti on mainiota ja sillä pärjää missä tilanteessa tahansa!). Lukuvuoden alussa järjestetään eräänlaiset messut, jossa kaikki yhdistykset esittäytyvät. Suosittelen sekä tapahtumaa että johonkin kerhoon liittymistä lämpimästi! Valinnanvaraa on liikunnasta kirjakerhoihin, poliittisista yhdistyksistä taidepajoihin. Itse kävin tutustumassa muun muassa Harry Potterista tuttuun huispaukseen, joka on käsipallon, polttopallon ja rugbyyn sekoitus. Lisäksi liityin Science Fiction ja Fantasia -ryhmään, jossa sain paljon samanhenkisiä kavereita.

Oslo on kaupunkina todella ihana, täydellinen sekoitus luontoa ja kulttuuria. Kaupungintalon edestä lähtevillä lautoilla pääsee tutustumaan Osloon saariin viidessä minuutissa (esimerkiksi Hovedøyen saari oli yksi suosikkipaikoistani!), kaupunki on täynnä viihtyisiä viheralueita (mm. kasvitieteellinen puutarha, kuninkaanlinnan puutarha ja patsaita täynnä oleva Vigelandin puisto ovat mahtavia kohteita) ja Holmenkollenin hiihtomaastoihin on vain lyhyt metromatka. Lisäksi lähellä on myös valtavasti patikointireittejä. Keskustaa halkovaa joenrantaa pitkin on mukava tehdä päiväkävelyitä.

Kulttuuritarjonta oli mielestäni myös erinomaista. Oslossa on paljon teattereita, museoita ja historiallisia paikkoja, joita tutkia. Esimerkiksi ooppera- ja balettiliiput ovat yleiseen hintatasoon nähden todella edullisia opiskelijoille, ja Osloon kuuluisassa oopperatalossa kannattaa ehdottomasti vieraila. Yliopisto järjestää ilmaisia ohjattuja kierroksia englanniksi monissa mielenkiintoisissa kohteissa, esimerkiksi Nobel-museossa, parlamentissa, oopperatalolla ja Akershusin linnassa. Aikatauluja kannattaa seurata aktiivisesti yliopiston internetsivustolla Special Events -otsikon alla, sillä kierroksille täytyy ilmoittautua etukäteen ja ne ovat suosittuja.

Olin jo aiemmilla matkoillani tutustunut Pohjois-Norjaan ja sen kauniisiin vuonoihin, joten tämän puolen vuoden aikana halusin keskittyä Osloon mahdollisimman paljon. Tästä huolimattakin Oslostani jäi vielä näkemättä monia kohteita! Tein kuitenkin päiväretkiä lähiympäristöön, esimerkiksi Fredrikstadin vanhakaupunki oli hurmaava ja Drøbakin joulutalo mukava joulutunnelman luoja. Myös kauempana sijaitseva Trondheim oli kaunis kaupunki ja

mainio viikonloppukohde. Valitettavasti Holmenkollenin perinteiset urheilukisat järjestetään keväisin, mutta kävin joulukuun alussa seuraamassa hiihdon maailmancupia Lillehammerissa. Jos on kiinnostunut talviurheilusta, kannattaa ehdottomasti kokea norjalainen ilmapiiri hiihtokilpailuissa!

Osloa kutsutaan maailman kalleimmaksi kaupungiksi ja olihan hintataso todella korkea. Ero Suomen hintoihin ei kuitenkaan ollut niin iso, että eläminen olisi käynyt mahdottomaksi. Yksi mahdollinen tapa säästää oli seurata tarkkaan tarjouksia. Koska asuin keskustassa, oli minun helppo asioida useassa eri kaupassa ja löytää edullisimmat tuotteet. Mattilbud-sovellus kertoi käyttäjälleen aina viikon tarjoukset kaikissa lähikaupoissa. Ulkona syöminen oli erityisen kallista, joten sitä en suosittelisi harrastamaan joka päivä.

Yliopistolla oli mahdollisuus syödä lounasta, mutta hinta oli moninkertainen Tampereen yliopiston ravintoloihin verrattuna. Lounaasta maksettiin painon mukaan, yleensä hinta oli noin viidestä yhdeksään euroon. Ruoka yliopistolla oli kuitenkin todella hyvää ja voin suositella sitä. Moni norjalainen turvautui silti Norjassa perinteiseen "matpakkeen" eli eväsleipäpakettiin, jonka he nauttivat yliopistolla. Yliopiston ravintolasta löytyy myös mikroaaltouuni omien annosten lämmittämistä varten.

Muuta

Sää oli Oslossa hyvin samankaltainen kuin Suomessa. Valitettavasti syyslukukauden aikana ei vielä satanut lunta (ainoastaan yksi viikonloppu marraskuussa oli valkoinen), mutta ainakin vuonna 2016 kesä jatkuikin yllättävän pitkään, lokakuulle asti.

Kaiken kaikkiaan norjalaiset ovat melko lähellä suomalaisia: he eivät nauti smalltalkista, ja ovat luonteeltaan rehellisiä sekä aluksi melko hiljaisia. Norjaan oli helppo kotiutua eikä suurta kulttuurishokkia tullut. Nautin kuitenkin siitä, että Oslo oli kansainvälinen kaupunki, jossa sain mahdollisuuden tutustua ihmisiin ympäri maailmaa.

Uskon että vaihdosta oli minulle hyötyä niin tulevaa uraani ajatellen kuin itsenäistymisenkin kannalta. Kielitaitoni kohentui erityisesti norjan osalta ja opin näkemään omankin kulttuurini eri näkökulmasta. Erialaisten ihmisten kanssa eläminen opetti myös paljon kulttuurienvälisestä yhteistyöstä. Suosittelen opiskelijavaihtoa jokaiselle, samoin Osloa kohteena!

Universitetet i Agder, Kristiansand, 11.08.2016 – 14.06.2017

Maa: Norja

Kaupunki: Kristiansand

Vaihtoaika: 11.08.2016 – 14.06.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universitetet i Agder

Yksi lukuvuosi Agderin yliopistossa on pakollinen yhteispohjoismaisessa matematiikan didaktiikan Nordima-maisteriohjelmassa. Miksikään pakkopullaksi sitä en kuitenkaan kokenut, vaan päinvastoin: Norja on maana sellainen, että siitä olen jo pidempään halunnut saada enemmän henkilökohtaista kokemusta.

Hakuprosessissa sinänsä ei ollut ongelmia – toki ei ole kokemusta vastaavasta, joten vertailukohta puuttuu.

Hyväksymistietoa kohdeyliopistosta joutui odottamaan noin kuukauden, mutta ajallaan sekin tuli. Tiettyjen asioiden selvittäminen etukäteen Agderissa vaati tunnuksen sikäläiseen järjestelmään, jonka pyytämällä erikseen

sainkin. Se ei tosin toiminut, mutta käytännössä riitti hyvin, kun sain toimivan tunnuksen opintojen alkaessa elokuussa. Erikseen täytyy kiittää paikallista opiskelija-asunnoista vastaavaa SiA:ta, joka otti toivomukseni asunnosta huomioon kiitettävästi ja vastasi kaikkeen sähköpostiin viivytyksettä. Asunto oli oma 22 m² yksiö kahden minuutin kävelymatkan päästä yliopistolta erinomaisten ulkoilumaastojen vieressä eikä norjalaisittain edes kallis, 4060 kruunua kuukaudelta – varsinainen unelma siis! Myös lähempää merenrantaa olisi asuntoja ollut saatavilla. Minulla oli ennestään matkavakuutus, mutta 45 vrk:n ylittävältä osalta otin erillisen vakuutuksen, vaikka suomalaiset saavat sairaanhoidon muutenkin. Kurssitarjonta oli hyvin esitelty netissä sekä norjaksi että englanniksi. Toinen asia on, että kaikki kurssit eivät sellaisenaan vastanneet täysin suomalaisessa opinto-oppaassa Agderin-lukuvuoden kohdalla esitettyjä.

En osallistunut kielikurss(e)ille Tampereen yliopistossa ennen vaihtoon lähtöä. Pakollisen EU-kielitestin (englanti) tein – sen antama tulos kyllä arvioi kielitaitoni yläkanttiin. Norjassa suoritin 10 op laajuisen kurssin norjaa ulkomaalaisille opiskelijoille, joka ruotsia osaavalle oli hyvin helppo ja pistemääräkin hieman ylimitoitettu.

Vaihtoon tulevien ulkomaalaisten opiskelijoiden perehdyttäminen oli erinomaista ja alkuun hyvin intensiivistä, ja monenlaista ohjelmaa riitti kiitettävästi koko lukuvuoden ajan.

Syksyllä suoritin kolme kurssia: aiemmin mainitun lisäksi 'matematiikan työskentelymenetelmiä' sekä 'matematiikan opetus ja oppimisteoria'. Opetus oli englanniksi, mitä nyt joskus asia sanottiin uudelleen norjaksi. Norjan kurssilla oli kaksi opettajaa, joista toinen, natiivi, puhui lähes yksinomaan norjaa.

Norjassa pärjää erinomaisesti englannilla ja ruotsilla. Vaikka norjan kieli ei sinänsä ole vaikeaa, lukuisat murteet aikaansaavat sen, ettei sitä puhuttuna kokonaan tällä taustalla ymmärrä.

Kevätlukukaudella oli ohjelmassa vain gradu, joka sinänsä ei olisi vaatinut fyysistä läsnäoloa. Ohjaaja, brittiläinen emeritusprofessori, tarjosi auliisti apuaan, jota olisin voinut käyttää enemmänkin. Kun lisäksi suuri osa tutuista vaihto-opiskelijoista oli lähtenyt lukukauden jälkeen, kevät oli syksyyn verrattuna vähän yksipuolisempi ja yksinäisempi, mutta ajankulu ei muodostunut ongelmaksi missään kohdin.

Opetuskäytännöt eivät radikaalisti eroa suomalaisesta (kuten eivät kulttuuri ja yhteiskunta muutenkaan). Moodlea vastaa Fronter, jossa kaikki informaatio oli vaivatta saatavissa. Eroista voi mainita muutaman suullisen kuulustelun, opiskelijoiden suorittaman kurssin väliarvioinnin sekä sen, että sähköisessä tentissä käytettiin omaa konetta, tosin lainakoneenkin sai. Tietotekniset palvelut toimivat; sitä varten oli päivystystiski. Kirjastokin vaikutti asianmukaiselta ja monipuoliselta, mutta sen palveluita en juuri käyttänyt.

Kristiansand on kaunis kaupunki ja sitä ympäröivä luonto on hieno. Myös kulttuuri- ja liikuntatarjontaa on joka lähtöön. Varsinaisia opintoihin liittyviä kuluja tuli vain kolmesta kirjasta ja kopioinnista. Ruokakaupat ovat suomalaisittain pieniä, mutta valikoimat yllättävän laajat ja laatu hyvä. Yliopistolla oli monipuolinen, joskaan ei kovin halpa kanttiini, ja ulkona syömistä vaihto-opiskelijat eivät paljon harrasta hyvin kalliiden hintojen vuoksi. Sää on vaihtelevaa ja sademäärä kaksinkertainen Tampereeseen verrattuna, mutta se ei käytännössä haitannut mitenkään. Vain lämmin sää yhdistettynä korkeaan ilmankosteuteen häiritsi aluksi. Norjalaisesta byrokratiasta en sano muuta kuin että onnekseni kykenin välttämään sen. Mukanani seurasi auto, joka mahdollisti helpon tutustumisen Skagerrakin idyllisiin rannikkokaupunkeihin ja Hardangerviddaan sekä Rjukaniin. Gaustatoppenillekin kiipesin.

Tätä kirjoittaessani en ole saattanut hyväksilukemisasioita loppuun, joten niitä en pysty kommentoimaan.

Yhteenvetona voin todeta, että Norja on upea maa ja siellä vietetty lukuvuosi oli antoisa kokemus. Asiat järjestyvät yleensä hyvin eikä valittamisen aiheita ole (ellei hintatasoa lasketa, mutta siihenkin sopeutuu). Maa on toisaalta riittävän erilainen, jotta se kiinnostaa, mutta toisaalta kulttuurishokkeja siellä ei kohtaa. Muiden opiskelijoiden Norjaa koskeviin matkakertomuksiin voin yhtyä. Voin suositella lämpimästi Agderin yliopistoa ja Norjaa ylipäänsä kaikille vaihtoa harkitseville!

Universitetet i Oslo, Oslo, 01.08.2016 – 23.05.2017

Maa: Norja

Kaupunki: Oslo

Vaihtoaika: 01.08.2016 – 23.05.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universitetet i Oslo

Etukäteisjärjestelyt Suomessa:

Hain ainoana hakukohteenani Universitetet i Osloon historian laitoksen paikalla, kun selvisi, että voisin siellä opiskella pääaineeni psykologian kursseja. Päätin hakea koko vuodeksi, kun kuitenkin kandidiksi valmistuminen viivästyisi vuodella ja näin oppisin kielen sujuvammin. Sainkin päätöksen viikon-kahden sisällä hakuajan loppumisesta. Informaatio kulki yliopistojen välillä näppärästi, Oslossa koordinaattorit vastasivat päivän-kahden sisällä kaikkiin kysymyksiin ja nettisivut olivat selkeät, joten kurssivalikoima löytyi helposti. UiO myös hyvin kertoi tietoja asunnon hakemisesta, vinkkasi kansainvälisten opiskelijoiden facebookryhmään (josta sai todella hyvin vastauksia kysymyksiin ja paljon vinkkejä) ja hyväksymistiedon sain toukokuussa. Vaihto-opiskelijoille on taattu soluhuone, UiO tarjosi arvion kuukausikuluista Oslossa ja kurssivalintojen tekemiseen sai tunnukset ja spostilla ja intensiiviviikolla apua, joten stressiä vaihtoonlähtö ei oikeastaan tuottanut. Sain kaikki tarvitsemi dokumentit ajallaan ja sain ne helposti allekirjoitettua Norjassa. Viranomaisasioissa (joita Suomen kansalaiselle oli hyvin vähän) kansainvälisten opiskelijoiden pisteestä sai apua tarvittaessa.

Otin matkavakuutuksen kaiken varalta, koska ajattelin Norjassa matkustelevani ja mahdollisesti myös lähimaihin. Tätä ei olisi tarvinnut, koska Pohjoismaiden välillä on toimiva jonkinlainen terveydenhoitosopimus ja jos Norjassa viettää yli 6kk, saa ID-numeron ja samalla samat oikeudet terveydenhuoltoon kuin Norjan kansalaiset. Vakuutusta en joutunut käyttämään kertaakaan, mutta mm. autoa vuokratessa ja vaeltaessa se voi olla hyödyksi. Kielitaito mietitytti jonkun verran ennen lähtöä, mutta Tampereen yliopisto ei tarjoa norjan kielen kursseja, joten päätin vain käydä yliopiston kielikursseja ja hyödyntää appeja, joista oppisi perusnorjaa, kuten Duolingo.

Kohdemaahan saapuminen:

Saavuin buddy weekille vähän myöhässä, vasta torstaina 18.8. vaikka saapumista suositeltiin jo viikkoa aiemmin. Löysin kuitenkin pienen etsinnän ja Facebook-huutelun jälkeen oman buddy groupini, joka muodostui syksyn ajaksi vahvaksi kaveriporukaksi, jolla vietimme paljon aikaa ja reissasimme. Tuutoritoiminta on siis pienryhmätoimintaa, ja yleensä vaihtarit ovat yhdessä ryhmässä parin tuutorin kanssa, mutta meidän vaihtarikuplaa oli syystä tai toisesta rikottu myös norjalaisille psykologian fukseilla. Buddy week on intensiivinen jos on hyvä ryhmä ja tuutorit kuten meillä oli, tuli kierrettyä paljon UiO:n tapahtumia ja tutustuttua Osloon. Kuulin kommenttia, että kaikki ryhmät eivät olleet yhtä aktiivisia, joten osittain on tuuripeliä mihin päätyy. Itse olisin joutunut historian buddy groupiin, mutta pyysin pääsyä oman alan opiskelijoiden ryhmään, mikä järjestyi todella näppärästi, joten ei kannata epäroidä toisen tiedekunnan paikalla hakemista.

Asuminen:

Vuokrataso on Oslossa järjetön verrattuna Tampereeseen, joten ei puhuttakaan yksiöstä. Suurin osa asuu kimppekämpissä tai opiskelijasoluissa koko opiskeluajan ja osa vielä sen jälkeenkin. UiO takaa jokaiselle vaihtarille joka hakee ajoissa soluhuoneen, jossa hintataso vaihtelee n. 2900-4000NOK välillä. Asuntoa haetaan Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus -järjestön (SiO) kautta, joka tarjoaa myös liikunta- ja terveystalveluita. Itse sain asuntotarjouksen kesäkuussa Sogn-opiskelijakylän kalustettuun soluhuoneeseen ja asunto vastaanotettiin maksamalla takuuvuokra (6000NOK). Suomesta poiketen tässä vaiheessa ei kuitenkaan saa mitään tietoa tarkasta osoitteesta, vuokrasta tai kämppekavereiden määrästä... Siinä vaiheessa kun saavut, menet SiO:n toimistolle yliopiston kampukselle hakemaan avaimesi ja tällöin päätät minkä asunnon valitset. Nopeat syövät hitaat eli aiemmin saapuvilla on enemmän valinnanvaraa (=halvemmat kämpät) kuin myöhemmin saapuvilla. Itse jouduin tämän takia ottamaan kalliimman 4000NOK asunnon, jonka jaoin kolmen kämppiksen kanssa, mutta asunto oli remontoitu juuri ennen muuttoa ja meillä oli kaksi kylppäriä ja jääkaappia. Suurin osa kavereistani asui 6 kämppiksen kanssa, jakoivat yhden kylppäriin ja kaksi jääkaappia ja asunto oli kunnoltaan rupuisempi.

Olin todella tyytyväinen asuntooni koko ajan, joten n. 450e/kk ei tuntunut läheskään niin pahalta, kun kylppärissä oli lattialämmitys, vuokraan kuuluu hyvä netti ja ovet todella eristivät kämppiksen haitarinsoiton. Vuokra maksetaan kuukausi etukäteen, siihen kannattaa varautua ja ensimmäisen kuukauden vuokrasta tulee lasku vasta kuun puolivälissä. Itse maksoin syyskuussa kerralla elo-, syys- ja lokakuuden vuokrat sillä saavuin kuun puolivälin jälkeen, mikä oli kova summa maksaa kerralla.

Suurimmat opiskelijakylät ova Sogn ja Kringsjø ja niissä asuu paljon vaihtareita, joten bileitä on paljon ja kaverit lähellä. Plussaa on myös kampuksen (Blindern) läheisyys, 1,6-3 kilometriä ja Nordmarka eli laaja metsäalue jossa saa lenkkeillä, hiihtää, teltailla ja vaeltaa vapaasti. Virkistysmahdollisuudet ovat hyvät ja keskustaankin pääsee puolesta tunnissa. Voin lämpimästi suositella. SiOlla on toimivat nettisivut, hyvä pesulakapasiteetti, avainkortit (eli ei avainsählinkiä) ja korjauspalvelutkin toimivat kokemuksen mukaan hyvin.

Opiskelu:

Erasmus-opiskelulle tyypillisesti vaihdossa voi opiskella enemmän tai vähemmän, ja itse valitsin rennomman vuoden. Otin yhden psykologian kurssin (10ECTS), kriminologian kurssin (10ECTS), norja lvl 1 ja lvl 3 (yhteensä 30ECTS) ja norjan fonetiikan kurssin (5ECTS). Psyka ja kriminologia olivat kokonaan englanniksi, ja norjan kursseilla englanti oli tukikielenä tarvittaessa (lvl 1 kurssilla lähes koko ajan käytössä). Vaikka täydet 60op vuodesta tulikin, opiskelun määrä oli mielestäni paljon vähäisempi kuin Suomessa. Norjassa kurssit ovat yleensä 10op laajuisia ja koin, että ne vastaavat työmäärältään Suomen 5op kursseja. Olisin siis voinut hyvin ottaa yhden tai kaksikin kurssia lisää, sillä kontaktiopetusta ei ole merkittävästi muuta kuin norjan kursseilla ja tentit olivat pääsääntöisesti kotitenttejä tai esseitä. Paljon riippuu toki kurssivalinnoista, mutta kyllä ehti matkustella ja ottaa rennosti. Taso ja laatu ovat mielestäni samat kuin Suomessa, mutta työmäärä on eri, kun vaihto-opiskelijana ei samanlaiset vaatimukset kuitenkaan ole. En siis panostanut psykan ja kriminologian kursseihin yhtä paljoa kuin mitä Suomessa olisin tehnyt. Kotitentit on UiO:ssa todella yleisiä ja mielestäni ihan hyvä tapa toteuttaa tenttiminen, aikaa on yleensä 5-10pv vastata 2000-4000 sanalla esseekysymykseen.

Norjan lvl 1 -kurssi taas oli aivan liian helppo, joten jos haluaa helppoja noppia, sieltä saa. Suosittelen ottamaan lvl 2 -kurssin ja tekemään vähän töitä, niin opiskelu tuntuu mielekkäämmältä. Pystyin ilman mitään ongelmaa hyppäämään 6v ruotsin opiskelun + norjan lvl 1 -kurssin jälkeen B2-C1-tason norjan lvl 3 kurssille. Tämä oli jo vaativampi ja kurssiin kuului enemmän lukemista, haastavampien sanastojen opettelua ja keskustelua sekä läsnäoloa 8h viikossa, mutta opintopisteitäkin sai 20op. Lvl 1 -kurssilla oppi kielen perusteet ja lvl 3 -kurssilla kehitys oli huimaa. Norjan kursseilla on myös vakiona pakollinen kirjallinen työ (pituus vaihtelee kurssin mukaan muutamasta sadasta sanasta 1500 sanaan), esitelmä, suullinen tentti ja kirjallinen tentti. Vaikka se kuulostaa paljolta ja erityisesti suullinen tentti kauhistutti itseä, niistä suoriutuu hyvin jos vähänkin yrittää eikä ruotsin pohjalta työmäärä ole järisyttävä. Kurssit olivat minusta hyviä, fonetiikka ehkä vähän turha kun ääntämisessä ei erityisiä vaikeuksia suomalaiselle ole, mutta hyviä oppimiskokemuksia.

Kielitaito ei muodostunut esteeksi missään vaiheessa. Suomalaisten kielitaito on todella hyvä ja riitti mainiosti Norjassa, missä kaikki puhuvat englantia ja norjaan tottuu nopeasti. Negatiivista sanottavaa oli lähinnä se, että oppikirjat norjan kursseilla olivat ihan kohtalaisen kalliita, 40-50e per kirja, mutta onnekseni en muilla kursseille kirjoja tarvinnut. Lainauskulttuuri vaikutti vähän eriltä kuin mitä Suomessa, ja itse hyödynsin nettilähteitä aika paljon. Kirjaston palvelut ovat hyvät kunhan niihin pääsee sisälle ja sieltä saa apua järjestelmien käyttöön. Kuitenkin useimmat ostavat oppikirjansa Akademiasta, mistä tulee kuluja.

Vapaa-aika sun muuta:

Sää Oslossa on lämpimämpi mitä Suomessa. Sadetta ja sumua on enemmän, mutta lämpimämpää pidempään ja aiemmin, eikä talvi ole sitä mihin on tottunut. Käytännössä kuljin koko talven samalla varustuksella kuin olisin ollut Suomen loppusyksyssä. Talviurheilu on kuitenkin mahdollista korkeuserojen vuoksi ja metrolla pääsee ihan muutaman sadan metrin päähän hiihtoladuista ja lenkkireiteistä. Ulkoilmaihmiselle Norja on hyvä valinta. Korkeuserot, vuoret ja vuonot ovat tehneet reissusta astetta eksoottisemman, hyvällä tavalla.

Norjassa on vahva opiskelijajärjestökulttuuri, joten käytännössä jokainen kuuluu johonkin seuraan. Opiskelijaurheiluseuroja löytyy kymmeniä, mutta sen lisäksi löytyy myös mm. beer brewing society ja poliittisia ja aattelisia yhdistyksiä. Itse liityin hispausjoukkueeseen sen kuulostettua hämmentävältä ja ehdottomasti kokeilemisen arvoiselta, ja sinne jäinkin koko vuodeksi. Porukka oli huippua, treenejä oli useampi viikossa mutta lisäksi myös mökkireissuja, juhlia, spontaaneja tapahtumia ja kokoontumisia eli paljon sosiaalista elämää ja norjalaiseen kulttuuriin tutustumista. Järjestöjen kautta saa myös helpommin kontaktin norjalaisiin ja rikottua vaihtarikuplaa entistä enemmän.

Itselleni jäi todella paljon vapaa-aikaa opiskelujen jälkeen, koska kontaktitunteja oli niin vähän. Reissattua on tullut ympäri Norjaa (mm. Trondheim, Bergen ja muutama tunnettu päivävaellus), Etelä-Ruotsissa, Kööpenhaminaan laivalla sekä Prahaan amerikkalaisen kaverin kanssa. Reissaaminen kuitenkin söi oman osansa budjetista, mutta ne jotka eivät eläneet opintotuen, Erasmus-apurahan (yli 200e/kk) ja lainan varassa matkustelivat vieläkin enemmän. Järjestettyjä matkoja löytyy myös, jolloin ei tarvitse itse järjestellä majoitusta ja matkoja. Reissut ovat ehdottomasti olleet vaihdon kohokohtia. Paljon käytiin porukalla kavereiden kanssa, jolloin sai auton vuokrattua helpommin, mutta myös tarjousjunia ja

lentoja hyödynnettiin sekä airbnb-majoituksia. Myös Oslon museoita on tullut koluttua, sekä puistoja, päiväretkiä Nordmarkalle ja paljon muuta. Jos on säästöjä ja ottaa opintolainan, en usko että rahan puutteesta jää reissut kiinni.

Kuten yleisesti on tiedossa, Norja on kallis maa. Ruoka ja erityisesti alkoholi on kalliimpia mitä Suomessa ja itseltäni on lihansyönti vähentynyt ihan olemattomiin täällä ollessa. Suhteessa palkkatasoon hinnat eivät toki ole järkyttävät, mutta euroalueelta tulevana pistää sydäntä maksaa jauhelihapaketista jopa yli viisi euroa. Tarjouksia on kuitenkin välillä ja erityisesti kasviksia saa ”Norjan halvalla” mm. Grönland Torgetilta. Ruokakaupat ovat myös paljon pienempiä, käytännössä Salen/K-marketin kokoisia heikommilla valikoimilla, mikä yllätti. Opiskelijatarjouksia on julkisessa liikenteessä ja junissa mikä tekee kulkemisesta helpompaa. Kuukausilippu ykkösvyöhykkeen toimivana julkiseen liikenteeseen on alle 50e/kk, junaliput muihin suuriin kaupunkeihin 30-60e/suunta ja Norwegianilta saa alle 26-vuotiaat alennuksen. Ikeasta kannattaa ostaa kotiin tarvittavat asiat, tai loppemarkedeilta eli kirppareilta, joita Oslossa on usein, erityisesti viikonloppuisin kouluilla.

Byrokratia Norjaan muuttaessa on Suomen kansalaiselle helppoa. Jos asuu alle 6kk, ei tarvitse kenellekään kertoa mitään. Jos asuu yli 6kk, pitää käydä verotoimistossa eli Skatteetatenissa, että saa ID-numeron. Sitä varten tarvitsee vuokrasopimuksen, yliopiston hyväksymiskirjeen ja passin ja se on siinä, tänne saa jäädä niin pitkäksi aikaa kuin haluaa! Ilman ID-numeroa elämä olisi vaikeampaa, mm. pankkitilin avaaminen ja muu tunnistautuminen on haastavampaa, mutta ID-numerolla verokortit, nettiostokset ja pankkitilit on sujunut ongelmitta. Itse tein päätöksen, että jään Norjaan kesätöihin kun mieluisa työpaikka löytyi. Paluu Suomeen onkin edessä siis vasta syyskuun alussa, kun eka on katseltu Hordaland-alueen maisemia muutama kuukausi.

Paluu Tampereelle:

Itse palaan Suomeen juuri ennen yliopiston alkua syyskuussa, joten hoidan nyt nämä kaikki loppuhässäkät etänä. Kiire saattaa tulla muutossa, mutta muut asiat ovat sujuneet ongelmitta. Lukuvuosi-ilmoittautuminen on hoidettu, Transcript of Records on matkalla ja hyväksilukua pitää varmaan alkaa valmistella tässä lähiaikoina.

Merkityksellisyys:

Koin, että vaihtovuosi oli loistava päätös ja suosittelen samaa kaikille. Oma kielitaito koheni huomattavasti sekä luottamus kielitaitoon varsinkin, comfort zonen rajoja on venytetty, paljon uusia kavereita saatu sekä myös työkokemusta, mistä ei voi olla haittaa. Oman alan kontakteja on nyt muutamia ulkomaille, vähintäänkin siihen että reissatessa löytyy sohvamajoitusta useimmista maista. Vuosi ei todellakaan ole hukkaanheitetty, vaikkei valitut kurssit korvaa yhtään Suomen kurssia. Enemmän on kerääntynyt ymmärrystä itsestä, eri kulttuureista ja Suomen erityislaatuisuudesta, kun siitä on niin paljon joutunut kertomaan muille ja on verrannut muiden maiden koulutus-, terveydenhuolto- ja muita järjestelmiä Suomeen. Kulttuurin ja kielen vaikutus on myös täällä näkynyt, ei niinkään norjalaisten kanssa jotka ymmärtää hyvin suomalaisen lähtökohdat, mutta muiden vaihtareiden kanssa on välillä ollut hieman erikoisia tilanteita setvittävänä. Myös Norjan ilmapiiri on vaikuttanut ja osaa suhtautua eri tavalla Suomeen, joten ei täältä samana ihmisenä palaa takaisin. Erityisesti kulttuurienväliseen oppimiseen liittyvät teemat ovat olleet omassa ajattelussa paljon esillä.

Lähtekää ehdottomasti vaihtoon jos yhtään kiinnostaa, älkääkä ajatelko että pitää kovin kauas lähtyä – Norjassakin saa upean vaihtokokemuksen, vaikka se kovin läheiseltä maalta tuntuukin!

Universitetet i Oslo, Oslo, 11.01.2016 – 31.05.2016

Maa: Norja

Kaupunki: Oslo

Vaihtoaika: 11.01.2016 – 31.05.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universitetet i Oslo

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Sain idean hakea täydennyshaussa vaihto-opiskelupaikkaa Oslon yliopistosta ystäväni innostamana. Oslon yliopiston englanninkielinen kurssitarjonta oli laaja ja nettisivut olivat selkeät. Löysin opiskelutarjonnasta tutkintooni soveltuvan kasvatustieteellisen kurssin, mikä oli tärkeä kriteeri vaihtokohteelle, sillä halusin suorittaa viimeiset kurssini vaihdon aikana. Hakuprosessiin kuului ensin motivaatiokirjeen kirjoittaminen oman yliopiston kansainväliselle koordinaattorille. Kun sain tiedon, että minut oli valittu vaihto-opiskelijaksi, sain tietoa hakuprosessista vaihto-yliopistolta. Kaikki vaihtoon liittyvät hakemukset täytettiin sähköisesti hakujärjestelmien kautta. Sain tunnukset ainakin kolmeen eri palveluun, joten alkuun oli haastavaa muistaa, mitkä tunnukset kuuluvat millekin palvelulle. Kursseja valitessa oli tärkeää valita kaikki kurssit, joita mahdollisesti haluaisi opiskella lukukautena, koska niitä ei enää voinut lisätä kurssiohjelmaan tammikuun deadlineen jälkeen. Apua lomakkeiden täyttämiseen ja soveltuviin kursseihin sai hyvin sähköpostitse – koordinaattorit vastasivat yleensä viimeistään seuraavana päivänä. Myös opiskelija-asunnon hakemiseen sai ohjeet sähköpostin kautta. Opiskelija-asuntoja tarjoavalla SiO:lla on hyvät nettisivut, joista asuntovaihtoehtoja pystyi vertaamaan etukäteen. Lomakkeella haettiin yhteensä kuuteen eri kohteeseen mieluisuusjärjestyksessä. Tieto vapaasta asunnosta tuli marraskuun loppupuolella. Otin matkavakuutuksen koko kevään ajaksi.

Kohdemaahan saapuminen

Opintojen oli määrä alkaa tammikuun toisella viikolla, ja saavuin Osloon saman päivän aamuna. Päivä oli kiireinen, koska vaihto-opiskelijoille järjestetyn orientaatioviikon (ns. ”Buddyweek”) ohjelma alkoi ja lisäksi minun tuli hoitaa asumisjärjestelyjä. Tulevat vaihto-opiskelijat oli jaettu ryhmiin sukunimen perusteella ja jokaisella ryhmällä oli muutama ”buddy” organisoimassa vapaa-ajan ohjelmaa yliopiston virallisten tilaisuuksien lisäksi ensimmäisellä viikolla. Itse en kokenut ryhmäläisiä saman henkiseksi ja itselleni oli shokki olla ryhmässä, jossa lähes kaikki muut olivat natiivienglanninpuhujia, kun olin juuri saapunut vaihtokohteeseen. Ensimmäinen viikko sujuikin sulatella kaikkea uutta ja asumisjärjestelyiden hoitamisessa.

Asuminen ja muut opiskelijapalvelut

Opiskelijoille suunnatut palvelut hoitaa Oslossa keskitetysti SiO-niminen organisaatio. Tiedot palveluista (opiskelija-asunnot, terveydenhuolto, liikuntapalvelut, päiväkodit, kahvilaravintolat) löytyvät yhden nettisivun alta, johon kaikki opiskelijat saavat tunnukset. Esimerkiksi vuokrasopimus löytyi tuolta sivustolta, samoin yhteydenottolomake erilaisiin palveluihin koskeviin kysymyksiin. Itse sain asunnon keskustan asuntolasta (Stensberggata), jossa jaoin vessat sekä keittiön kuuden muun henkilön kanssa. Asuntola oli siisti ja hiljainen, harvoin tapasin muita opiskelijoita. En viihtynyt asuntolassa, koska kaikki opiskelijakaverini asuivat kauempana olevissa opiskelijakylissä. Hainkin uutta huonetta, ja sain uuden tarjouksen vaihdon puolivälissä Sogn-opiskelijakylästä. Tuo opiskelija-asuntola oli vanhempi ja epäsiistimpi sisältäen hyvin pienen yhteiskeittiön, mutta viihdyin siinä kuitenkin paremmin, koska tapasin asuntolan muita opiskelijoita useammin ja asuin lähempänä ystäviäni. En suosittelekaan keskustassa asumista vaihto-opiskelijalle, jos ei välttämättä halua asua lähellä keskustaa ja omassa rauhassaan.

Ostin myös SiOn tarjoaman liikuntajäsenyyden, joka sisälsi rajattoman pääsyn viiteen eri liikuntakeskukseen ohjatuille tunneille sekä kuntosaleille. Lisäksi yhdessä keskuksessa oli uimahalli. Tarjolla oli lisämaksullisia liikuntakursseja, mutta ohjattujen tuntien tarjonta oli jo itsessään hyvin kattava, joten en osallistunut kursseille. Jäsenyys oli opiskelijalle Oslon hintatasoon nähden edullinen.

Kerran jouduin turvautumaan opiskelijaterveydenhuollossa lääkärin vastaanottoon. Akuuttitapauksessa sain ajan soittamalla samalle päivälle. Käynti maksoi noin 20e, jonka sain vakuutuksesta takaisin. Opiskelijaruokailun hinta oli korkea suomalaisen Kelan tukemaan ateriaan tottuneelle. Lounasateria maksoi noin 5-8e, ja ruoka maksettiin yleensä painon mukaan. Monella opiskelijalla olikin eväät mukanaan ja kampuksen ravintoloissa on mikroja, joita voi käyttää omien eväiden lämmittämiseen.

Opiskelu

Opiskelu oli hyvin samanlaista kuin Suomessa. Kurssit koostuvat luennoista, seminaareista, tenteistä ja esseistä. Itse osallistuin yliopistojen hallintoa käsittelevälle kurssille kasvatustieteen tiedekunnassa. Kurssit Oslon yliopistossa ovat laajoja 10-15 opintopisteen kokonaisuuksia. Englanninkielisen kurssitarjonnan määrä on laaja. Kurseja valitessa pystyy erottamaan kätevästi kurssit tutkinnon tason mukaan ja siirtämään ne elektroniseen kalenteriin, mikä helpottaa aikataulujen suunnittelua. Oma maisteritasoinen kurssini koostui kahdesta eri jaksosta. Molemmat jaksot sisälsivät kahden viikon intensiiviset luento- ja seminaariviikot, jonka jälkeen oli kaksi viikkoa aikaa kirjoittaa kurssin sisältöjä käsittelevä essee kurssimateriaalien pohjalta. Kurssimateriaali oli laaja kokoelma artikkeleita, mutta niihin kaikkiin tutustuminen ei ollut edellytyksenä. Kurssi oli itselleni haastava, koska se oli ensimmäinen hallintotieteellinen kurssini. Muut osallistujat olivat tutkinto-opiskelijoita, jotka olivat opiskelleet samoja teemoja jo lähes lukuvuoden.

Kirjoitin myös gradua vaihdon aikana. Itsenäistä työskentelyä varten yliopisto tarjosi useita pienempiä kirjastoja sekä melko uuden pääkirjastorakennuksen, jossa oli paljon opiskelupaikkoja. Kirjaston kirjatarjonta oli laaja, eikä minulla ollut koskaan vaikeuksia löytää kirjoja kirjastosta graduuni liittyen. Myös elektroninen tietokanta on melko laaja, ja siihen saa myös yliopistolta etäkäyttöoikeuden. Olin onnekas, kun minun ei tarvinnut ostaa kirjoja kurssilleni. Luulen, että kurssikirjatarjonta on pienempi kirjastossa, koska moni vaihto-opiskelija joutui ostamaan kalliita kirjoja kursseilleen.

Merkityksellisyys

Vaihtokokemus tarjosi itselleni uuden näkökulman opiskelijaelämään. Opin toimimaan eri kulttuureista tulevien ihmisten kanssa, ja huomasin, että elämään ja opiskeluun voi suhtautua paljon rennommalla otteella. Opin myös joustavuutta asumalla asuntolassa. Näistä kokemuksista on varmasti hyötyä jatkossa.

Muuta

Oslossa kaikki tuntui hyvin organisoidulta ja opiskelijoille oli myös kattavat sekä Oslon hintatasoon nähden edulliset palvelut myös yliopiston ulkopuolella. Vaikka Oslo on yksi maailman kalleimmista kaupungeista, suomalaiselle hinnat ovat vain vähän kotimaata kalliimpia. Oslon julkinen liikenne on kattava ja toimii hyvin, ja kuukausikortilla pääsee käyttämään kaikkia julkisia niin paljon kuin haluaa. Oslossa on hyvät talviurheilumahdollisuudet, ja metrolla pääsee helposti latujen viereen. Omat sukset kannattaa siis ottaa mukaan tai ne voi vaihtoehtoisesti ostaa/vuokrata SiO:lta. Kulttuurin ystäväille Oslolla on paljon tarjottavaa. Esimerkiksi oopperatalossa on edullisia lippuja oopperaan ja balettiin. Lisäksi Oslossa on useita museoita, joihin yliopisto järjestää jopa ilmaisia opastettuja kierroksia.

Universitetet i Oslo, Oslo, 01.01.2016 – 18.06.2016

Maa: Norja

Kaupunki: Oslo

Vaihtoaika: 01.01.2016 – 18.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universitetet i Oslo

Olin Erasmus-vaihdossa Oslon yliopistossa keväällä 2016. Hakuprosessi sujui jouhevasti. Sain sekä kotiyliopistolta että kohdeyliopistolta hyvin tietoa prosessin etenemisestä ja kohdemaahan asettumisesta. Oslon yliopiston nettisivuilla oli hyvin esiteltyinä englanninkielinen kurssitarjonta, tosin kevään kurssit tulivat nähtäville melko myöhään, joten kohdeyliopiston valinta piti tehdä vanhojen kurssitietojen perusteella. Niistä kaikki eivät kuitenkaan toteutuneet vaihtolukukautenani. Vaikka tämä aiheutti joitain pettymyksiä kurssien suhteen, olin kaiken kaikkeaan tyytyväinen tarjolla olevaan kurssitarjontaan.

Minulla oli matkavakuutus jo ennen vaihtoon lähtöä, mutta muutin sen kestoja kolmen kuukauden ulkomailta oleskelusta kattamaan koko vaihtojakson. Oslo oli helppo vaihtokohde, koska vaikka Norja ei kuulu EU:hun, on siellä Pohjoismainen passivapaus, eli alle puolen vuoden oleskelun aikana ei tarvinnut rekisteröityä viranomaisille tai läpikäydä muutakaan paperirumbaa.

Saavuin Osloon viikko ennen vaihto-oppilaiden orientaatioviikkoa, joten kerkesin tutustua kaupunkiin kaikessa rauhassa ennen opintojen aloittamista. Tämä oli hyvä päätös, sillä ensimmäinen viikko oli todella intensiivinen ja opinnot alkoivat heti sen jälkeen. Orientaatioviikko käsitti yleistä infoa opiskelusta Oslon yliopistossa ja runsaasti vapaamuotoista pienryhmissä. Vaihto-oppilaat otettiin lämpimästi vastaan ja ensimmäisen

viikon aikana tutustui useisiin niihin ihmisiin, joiden kanssa vietin aikaa kevään aikana. Kävimme muun muassa yhdessä tutorien opastama tutustumassa paikallisiin nähtävyyksiin. Ilmapiiri oli todella kansainvälinen ja monikulttuurinen.

Löysin asunnon SiO:n eli Oslon opiskelijasäätiön kautta. Sain avaimet heti Osloon saavuttuani ja asunto oli siistissä kunnossa. Jouduin tosin ostamaan muun muassa omat petivaatteet Osloon saavuttuani, koska valmiiksi kalustetussa kämpässä näitä ei ollut. Asuin huoneessa, jossa oli oma kylpyhuone, mutta yhteinen keittiö viiden muun opiskelijan kanssa. Järjestelmä oli mielestäni toimiva. Oma rauha, eikä vessaan jonottamista käytävillä, mutta sosiaalinen tila, jossa laittaa ruokaa ja jutustella muiden asukkaiden kanssa. Talo oli vasta remontoitu ja erittäin siistissä kunnossa. Asukkaiden käytössä oli ilmainen langaton internetyhteys. Yhteisasuminen näkyi vuokrassa positiivisella tavalla yksiöön asumiseen verrattuna. Itse asiassa maksoin Oslossa asumisesta vähemmän, kuin mitä vuokraan olisi mennyt Tampereella saati Helsingissä. Asuin Kringsjån opiskelijakylässä keskustasta ja yliopistosta pohjoiseen päin. Sijainti oli mielestäni loistava. Vaikka kartalla katsottuna näytti, että paikka olisi syrjäinen, teki lähelle tuleva metro liikkumisen keskustaan ja yliopistolle helpoksi ja nopeaksi. Lisäksi opiskelijakylässä oli oma ruokakauppa, joten ostoksille ei tarvinnut lähteä kauas. Sijainnin teki erityisen mainioksi se, että aivan lähellä avautui Nordmarkan metsäalue ulkoilureitteineen, joka todella teki vaihdostani täydellisen, sillä tykkään liikkua luonnossa.

Norja ja erityisesti Oslo on tunnettu kalleudestaan, eikä hintataso halpa ollutkaan. Silti esimerkiksi asuminen ja peruselintarvikkeet eivät olleet sen kalliimpia kuin Suomessakaan. Rahaa kuitenkin meni muun muassa Oslon sisäiseen matkakorttiin ja junalippuihin, joihin ei saanut samanlaisia opiskelija-alennuksia kuin mihin Suomessa on totuttu. Myöskään kouluruuasta ei saanut opiskelija-alennusta, vaan siitä sai pulittaa normaalin työpaikkalounaan hinnan. Toisaalta tämä näkyi parempana vaihtoehtoina ja laatuna.

Opiskelin Oslon yliopistossa englanniksi, enkä edes missään vaiheessa harkinnut ottavani kursseja norjaksi. Siksi myöskään erillisille valmistaville kielikursseille ennen lähtöä ei ollut tarvetta. Norjan tai ruotsin puhuminen ei kohdemaassa ollut muutenkaan välttämätöntä, sillä norjalaisilla on erinomainen englanninkielen taito ja englanninkielinen kurssitarjonta oli kattava – yksi pääsystä miksi Oslon alun perin valitsinkin. Olen ennen vaihtoani asunut englanninkielisessä maassa, joten kielitaitoni oli hyvä jo ennen vaihtoa, mutta opiskelu englanniksi laajensi sanavarastoa ja akateemisen kielenkäytön hallintaa. Vaikka en reissussa uutta kieltä oppinutkaan, koin vaihdon kielitaidon kehittymisen kannalta mielekkääksi.

Koska lähes kaikki Oslon yliopiston kurssit olivat 10 opintopisteen laajuisia, pystyi kursseja ottamaan vähemmän ja keskittymään kulloiseenkin aihealueeseen syvällisemmin. Tulin Osloon historian opiskelijaksi, mutta tämän lisäksi opiskelin myös mediatutkimuksen kursseja. Kurseilla painotus oli luentojen sijaan seminaarityöskentelyssä ja itsenäisessä materiaaleihin tutustumisessa. Joka kurssille luettavaa tuli satoja sivuja, muutamalla vaadittava sivumäärä lähenteli tuhatta. Lisäksi kirjoja oli heikosti saatavilla kirjastossa, joten tyriit kirjat ja artikkelitulosteet joutuin ostamaan. Opetuksen taso oli mielestäni todella hyvä ja opettajat vaikuttivat intohimoisilta opettamistaan aiheista. Opetusryhmät olivat pieniä, alle 30 opiskelijaa, joten koin saavani henkilökohtaista ohjausta toisin kuin suurilla massaluennoilla olisi mahdollista saada. Opettajat tavoitti hyvin myös sähköpostitse eikä vastauksia joutunut odottamaan. Suoritustapana kurseilla oli joko yliopistolla istuttava kirjatentti tentti tai esseemuotoinen kotitentti, jossa sai vapaasti hyödyntää löytämiään

aineistoa ja kurssin lukemistoa. Opiskelu oli pitkälti itsenäistä työskentelyä, sillä opistopistemääriin nähden luentoja tai muuta kontaktiopetusta oli vähän Tampereen yliopiston kursseihin nähden.

Vietin hieno kevään Oslossa. Tätä kirjoittaessa meinaa pala nousta kurkkuun, koska ikävä takaisin on kova. Oslo oli viihtyisä paikka asua, ja tapasin vaihtoni aikana mahtavia ihmisiä, joista osaan tulen pitämään yhteyttä myös jatkossa. Kurssit olivat mielenkiintoisia ja opettajat inspiroivia. Sain uutta suuntaa myös opintoihini, sillä kursseilla oppimani innosti minua harkitsemaan maisteriohjelmia oman oppiaineeni ulkopuolelta. Eriyisen antoisa vaihtokohde Oslo on ihmisille, jotka tykkäävät liikkua ja samoilla luonnossa. Norjassa luonto on joka puolella läsnä, samoin kuin aktiivisesti liikkuvat ihmiset.